628
889

R 628 Inw. 889

II.

599.

Towarzystwo Muzyczne
Sekcja Imienia
St. Moniuszki

Halka (w 4ch aktach)

wyciąg fortepianowy do śpiewu

Fotolitografia – Kart. 187.

oficyalny Sekcji im. Moniuszki przez firmę wydawniczą
pp. Gebethnera i Wolffa w Warszawie.

4/VI 1906 r. Zakrzewski

Ouvertura

„Halka"

St. Moniuszko

1.

Flauti

Ob:

Vc Clar:

Fag.

Andante

Corni.

fff

p.

Fla.

pp.

Cla.

sv: un poco più mosso.

pp.

cresc.

pud:

BIBLIOTEKA MUZYCZNA SEKCJA IMIENIA S. MONIUSZKI

2.

Tempo 1.o

m.g.

Oboe

Flau. dolcissimo.

Più mosso.

con moto.

ossia:

ac - - - - - - - - -

cres - - -

ce le cen ran do do

ff

ped

sf

fffp m.g.

Molto agitato.

fpe

cres - - - - - - - -

- - - - cen - - - - - - - - - do

pes pes

ped ped ped

ped

ped ped

loco

V.S.

ff ped

ff ped

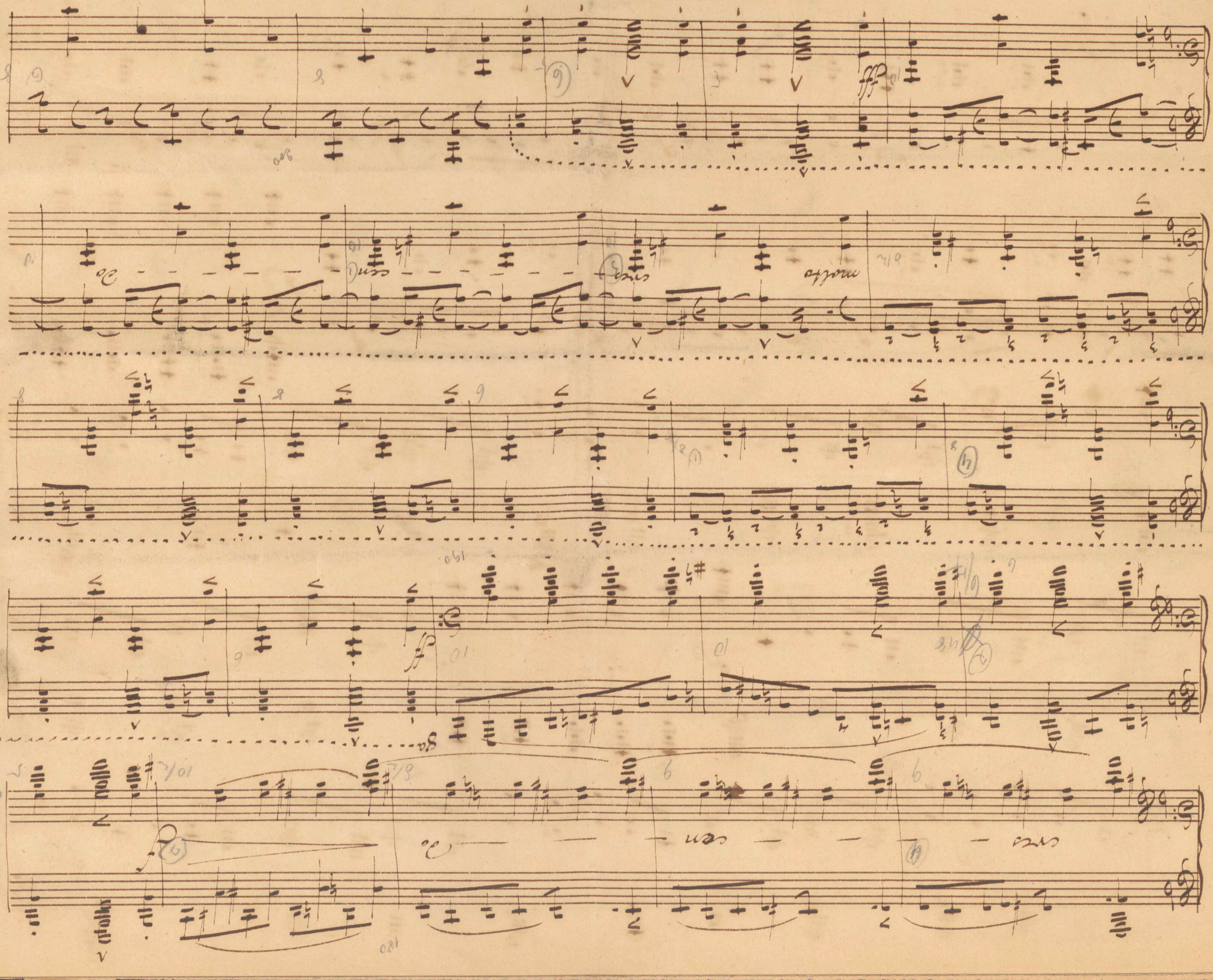
ff ped

fffp

ff

fffp

ff

cresc.
molto
cresc.
cresc.
cresc.

un poco più mosso.

ffz

ped.

210

mf

de — ti mi ... ne

220

... en ... do.

p

ped.

pp

ped.

230

5

Largo

Tempo 1mo.

pp. dolente.

cres

cen

Do

f

a lenta - - gan - - - do

(4)

Lento

fff tremolando

(5)

a tempo e più lento.

ral - - - len - - - tan - do

tutta la forza.

(6)

Vivace.

f

ped:

f

Ped:

8va

loco.

ped:

8va

ped:

loco

ped:

V.S.

cres

cen

Da

ff ped

ped

8a

ff

Prestissimo.

ped:

ga

ped

Fine

16

Akt pierwszy

W mieście, w domu Stolnika.

Obszerna sala, w głębi troje wysokich drzwi szklannych wychodzących na ogród, po jednej stronie widzów widać ~~wychylone~~ uchylone drzwi do sali balowej; po drugiej stół, przy którym goście wertujący ze Stolnikiem. Dziemba krzątający się, napełnia puhary. Ze sali balowej, rzęsiście oświetlonej, inni goście wychodzą w parach polonezu i krążą po scenie.

Atto primo

Scena pierwsza.

Nº 1.

Allegro, pomposo.

f. Allegro pomposo. sff. sff.

Tutti (Kortyna:) Ped. Tutti Ped. Ped.

loco. 8.

(Zasłona:)

(: wchodzą pary Baletu, w pierwszej Janusz i Zofia :)

G a C. 9.

G a C 11.

Tenore I^mo. Solo. ~~Jeden z gości.~~ — Jeden z gości.

Tenore 2do. Solo. ~~Jeden z gości.~~ Marszałek dworu. — Jeden z gości.

Dziemba. ~~Dziemba~~

Basso I^mo. Solo. ~~Jeden z gości.~~ — Niechaj żyje para młoda przy zaręczyn tych obrzędzie! wieczna miłość, wieczna

Stolnik.

Basso 2do. Solo. ~~Stolnik.~~ Cześnik.

Tenore I^mo. Coro.

Tenore 2do. Coro.

Basso. Coro.

Forte=piano. ff. pp

13

f

Niechaj żyje para młoda

f

Niech - - - - - - - - - - - - - - - -

żgo - da w młodém stadle niechaj bę - dzie. Wszak - ci to się dwa klej - no — ty sta - ro - dawnej godła cno - - - - ty

f.

Nie - chaj żyje para młoda! niechaj żyje para

f

Niechaj żyje para młoda

f

Nie - - - - - - - - - - - - - - - - - -

f.

Niechaj żyje para młoda! nie - - - - - - - - - -

sf.

sf.

14

9

G a C 11.

2.
4.

nie-chaj ży-je przy za-rę — — — cryn tych ob-rzę — dzie. Wieczna miłość, wieczna zgo-da

nie-chaj — — —

w młodem stadle niechaj bę-dzie! Wszak ci to są dwa kle-no- ty, sta-rodawnej godła cno- ty

w mło- dzie! Wszak ty, sta ty

bę- dzie! Żyj nam pa-ro mło-da! Wszak ci ty, sta ty

bę- dzie! Żyj da! Wszak ty, sta ty

w mło- dzie! Wszak ty, sta ty

w mło- dzie! Wszak ty, sta ty

bę- dzie! Żyj nam pa-ro młoda! Wszak ty, sta ty

ff

17

10

G a C n.

tutta la forza.

w jedno go - dło dziś się chlubnie wiążą Pomian pa - nie z Odrowa - żą, w jedno go - dło dziś się wią - żą Pomian pa - nie z Od - ro - wą - żą.

w jedno go - dło dziś się wią - żą Pomian pa - nie ... ...

Spójrzyj! jaka u nich godność rów-na!

ja-ka u nich godność rów-na!

Spój ..... na!

Aż drży du ... sza

~~Spójrzyj du ... sza~~ ja-ka u — — — na!

Spójrzyj! aż drży du - .. sza jaka u ..... na!

aż drży du — sza ja-ka u — .. — ... na!

Spójrzeć na nich, aż drży du ... sza jaka u — ..... na!

Spójrzeć na nich, aż drży du — sza ja-ka u nich — — ... na!

Spójrzyj! ja-ka u ..... na!

ja-ka u ..... na!

Spójrzyj! aż drży du - .. sza jaka u — ..... na!

Aż drży du ... sza ja-ka u ..... na!

Spójrzeć na nich, aż drży du — ... sza ja-ka u ..... na!

Spójrzeć na nich aż drży du — — sza ja-ka u ..... na!

loco.

pes

pes

11

G a C II.

jak stworzona dla Ja – nu — sza Zo – – – fia nasza Zofia nasza Zofia ~~Czesi~~ ni – – – Ków – na!

Stol

jak stworzo-na dla Ja – nu – — sza Zo – – – – fia na — sza ~~Cze~~ – – – – ni – – Ków – na!

jak stworzona dla Ja- nu — – – – sza na – sza ~~Czesi~~ – – – – ni – Ków – na!

Stol

jak stworzo-na Zosia, jak stwo-rzo-na dla Ja- nu – – – sza mo- ja Zosia ~~Czesi~~ – Ków — na!

Stol

jak stworzo-na dla Ja – nu – – – sza Zo — – – – fia nasza Zofia nasza Zofia ~~Czesi~~ – ni — Ków — na!

Stol

jak stworzo-na dla Ja – nu – – – – sza Zo – – – – – fia na – – sza ~~Czesi~~ – — ni – Ków — – na!

Stol

jak stworzo-na dla Ja – nu – – – – sza, jak stwo-rzo-na dla Ja-nu – – – – sza na-sza Zofia ~~Czesi~~ – Ków — na!

Stol

(2)

tutta la forza:

Wszak ci to są dwa klej-no-ty sta-ro-dawnej godła cno-ty w jedno go-dło dziś się chlubnie wiążą

Wszak dziś się wią-żą

Wszak

Wszak

Wszak ci to są dwa klej-no-ty dziś się chlubnie wiążą

Wszak dziś się wią-żą

Wszak

ff

sff

tutta la forza:

23 24

12

G a C II.

pomian pa — nie z Odro-wą — żą, to jedno go — dło dziś się wią-żą pomian pa — nie z Odro-wą-żą

po

po

po

po

po

po

8

sf.

loco.

Un poco piu lento.

(Polonez przechodzi do dalszych Salonów: na Scenie pozostaje tylko Chór spiewający przy stole:)

Niech im szczęście pasmo wi — je! niechaj żyją! niechaj

Un poco piu lento.

Niech im szczęście pasmo wi — je! niechaj żyją! niechaj

A o-bo-je rów-ni stanem, jak u-ro-dą tak i wianem.

Niech im szczęście pasmo wi — je! niechaj żyją! niechaj

Niech im szczęście pasmo wi — je!

rie — chaj! niechaj żyją! niechaj

Un poco piu lento.

fpp.

27.

10

8

13

G a C II.

a tempo

p. cres - - - - cen - - - - - - - - do.

Ży - - - - je (:Pija:) Cny Odrowąż z cnym po - mia - - - nem, Cny Odrowąż z cnym pomia - nem, żyj nam pa - ło mło - da, cia - gła miłość, ciągła zgoda,

Ży - - - - je Cny - - - - - - - -

f. mf. p. pp. pp.

wier - - na ego - da niechaj nie o - - pusz - - - - - - - - cza cię! Cny Odrowąż z cnym po - mia - - nem

cię! Cny

cię! O - bo - je równi sta - nem cny Odro - wąż z cnym po -

cię! O - bo je równi sta - - - - - - - - nem Od - - - - - -

Niech nie o - pusz - cza cię! Cny Odro - wąż z cnym po - mia - - - nem

Niech - - - - - - - - - - - - - cię. Cny - - - - - - - - - - - - - - - - - -

Niech - - - - - - - - - - - - - cię! O - bo - je równi sta - nem cny Od - ro - wąż z cnym po -

30

cres- - - - - - - - cen - - - - - - - - do. f. ff.

Czy Od-ro-wąż z czym po-mia-nem! Żyj nam pa-ro mło-da! cią-gła miłość, cią-gła zgo-da, sta-ła zgoda niechaj nie od-da-la

Czy nem! Żyj dłu-go! a zgoda, sta-ła zgoda niechaj nie o-puszcza

cres- - - - - - - - cen - - - - - - - - do. f. ff.

mianem! Żyj nam długo paro mło-da! cią-gła miłość, ciągła zgo-da, sta-ła zgoda niechaj nie od-da-la

mia-nem! Żyj nam długo nie o-pusz-cza

cres- - - - - - - - cen - - - - - - - - do. f. ff.

Czy Odrowąż z czym po-mia-nem! Żyj nam pa o-pusz-cza

cres- - - - - - - - cen - - - - - - - - do. f. ff.

Czy Od-ro-wąż z czym po-mia-nem! Żyj nam pa-ro młoda! sta-ła zgoda niechaj nie o-pusz-cza

cres- - - - - - - - cen - - - - - - - - do. f. ff.

mia-nem! O żyj nam długo pa-ro mło-da! cią-gła miłość, ciągła zgo-da, cią-gła zgoda niechaj nie o-pusz-cza

12 11 10 X 32/10 11 10 8 12 33/41 42

(: Polonez wraca na Scenę :)

się. Spójrzeć na nich, aż drży du - sza, ja - ka u nich godność rów - na!

cię. Spój - - - - - sza, ja - - - - na!

się. Spój - - - - - sza, ja - - - - na!

cię. Spój - - - - - sza, ja - - - - na!

cię. Spój - - - - - sza, ja - - - - na!

cię. Spój - - - - - sza, ja - - - - na!

cię. Spój - - - - - sza ja - - - - na!

ped. ped. loco.

9 10 10 11 10 9

34/9 48

15

G a C m.

jak stworzona dla Ja-nu-sza Zo-fia nasza Zofia, nasza Zofia Cześni-ków-na! Wszak ci to są dwa klej-

jak na-sza Cześ-ni-ków-na! Wszak

jak stworzona dla Ja-nu-sza na-sza Cześ-ni-ków-na! Wszak

jak stworzona Zosia, jak stwo-rzona dla Ja-nu-sza mo-ja Zosia Cześni-ków-na! Wszak

jak stworzona dla Ja-nu-sza Zo-fia nasza Zofia, nasza Zofia Cześ-ni-ków-na! Wszak

jak Zo-fia na-sza Cześ-ni-ków-na! Wszak

jak sza, jak stworzona dla Ja-nu-sza nasza Zofia Cześni-ków-na! Wszak

42

tutta la forza:

no - ty sta-ro-dawnej godła cno - ty w jedno go - dło dziś się chlubnie wiąża pomian pa - nie z od-ro-wą — żą,

no - ty sta . . . . . dziś się wią - ża — — — — — — — — — żą,

no - - - - ty sta . . . . . — — — — — — — — —

w jed-no go — dziś się wią-żą pomian pa — nie z Od-ro-wążą. Niech ży — ją! Niech ży —

w jed —

w jed —

(powstając od stołu:)

w jed — żą. Panom braciom dzię — kuję,

w jed — żą. Niech ży — ją! Niech ży —

w jed —

żą. Niech ży — ją!

w jed —

żą. Niech ży — ją!

loco.

sf. ff.

(: odchodzą :)

ff

– ją!

Jak! Kochajmy się! szczęście Wam!

– ją!

Jak! Wam!

ff

– ją!

Jak! Wam!

– ją!

Gó – rą cza – sze! zdrowie Wasze! zdrowie na – sze! Kochajmy się! dzię – ki wam! Dzięki Wam!

ff

– ją!

Jak! Kochajmy się! Dzięki Wam!

– ją!

Jak! Wam!

– ją!

Jak! Wam!

ff

ped.

42

17

9 a C 11.

(:odchwyty:)

-ją!

o życie! stałe szczęście wam! !
Tak kochajmy się! szczęście wam!

-ją!

Tak. . . . . wam!

-ją!

Tak . . . . . wam!

-ją!

~~ich śpiewali znam. Lecz jakoś próżniej~~ ~~mój~~ ~~a tam tęsknie czegoś sam.~~ Dzięki wam!
Górą czasie! zdrowia Wasze! zdrowia nasze! Kochajmy się! ~~Dzięki wam.~~

-ją!

O życie! stałe szczęście wam!
Tak! Ko - - - - - - -

-ją!

Tak - - - - - - - wam!

-ją!

Tak. . . . . wam!

V
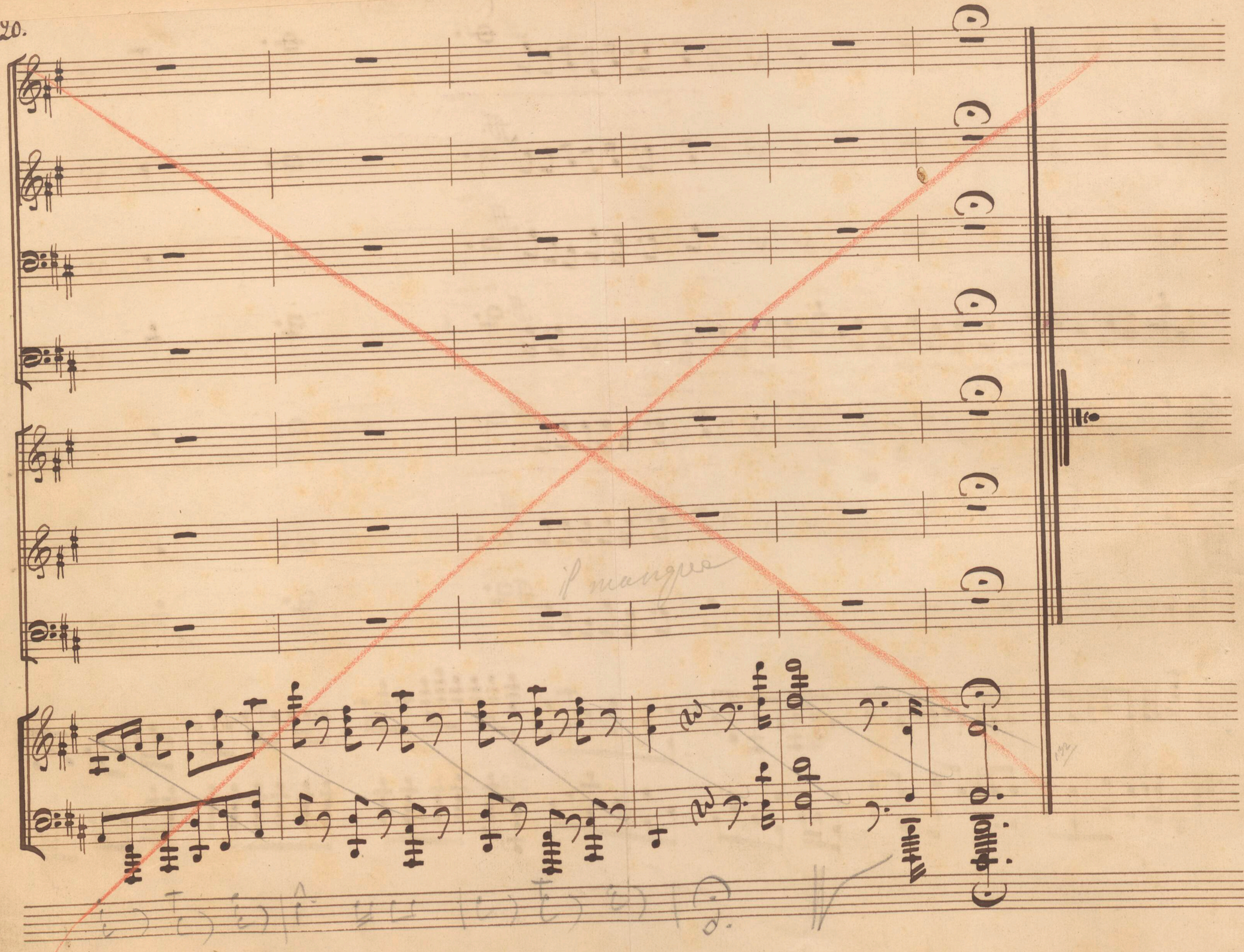
Ped.

18

G a C II.

36
38

20.

№ 2. Moderato. **Tercet. Scena druga.**

Zofia.

Janusz

Czesnik

Piano

Dolce.

G. a C. 11.

Dolce

Po-błogo-sław Ojcze pa — nie, gdy już cię tak na-zwać

p

śmiem, po — — błogo — sław Oj — cze pa — — nie gdy już cię tak na zwać

Twoja do — — — brość to wy—

śmiem, gdy już cię tak na — zwać śmiem.

bra — — Ta co ja pisz — czę w ser — cu mém,

Ten serc wa — — — szych zwią-zek

42

Two-ja do — — — brod to wy-

po bło go — sław!

bło — gi da-wno, da-wno mo-ja chęć u-zna — ła,

bra — — — ta co ja pisz-czę w ser — cu mem. Po bło-go — sław! po-bło —

Oj cze dro-gi!

po - bło - go — sław!

waszych serc związek bło — gi, dzie-ci mo — je!

Dolce

go — staw oj cze dro — gi zwią — zek nasz, pro — — — bto go staw. Ten serc

oj - cze, pro bto — go - staw oj — cze dro — gi!

bto — — go — - sta - wię zwią — zek wasz.

cres — - cen — - do

na — — — - szych związek bto — gi dawno twoja — — — ja u - znania chęć, bto —

Dolce

Ten serc na-szych związek bto — gi dawno twoja chęć u — zna — nia. Bto —

Ten serc na-szych związek bto-gi da-wno moja chęć u —

Dolce

go – staw! bło – go – staw! A to prozi – ba na-sza ca-ta.

go – staw Oj – cze pa – nie! o A to prozi-ba na-sza ca-ta, o — — A to

zna — ta Daw — no moja chęć już u – zna-ta, A en serc

po – bło – go – staw nam, La — — nie i oj – cze, bło go staw nam.

prozi-ba bło-go-staw nam! La — nie i Oj – cze bło-go — staw nam.

wa – szych zwią – zek bło-gi Daw-no mo-ja chęć u-zna – ta. Daw — no mo-ja chęć u —

46

ach! to

O to prożba nasza cała

znała.

rallent:

prożba, oj cze! bło-

pp lento.

pp lento

po - bło

ppp

bło - go

ff

ff

15

16

ppp

lento.

tempo 1o

go - staw nam.

go - staw nam. tempo 1o

sta - wię!

Jen serc naszych zwią - zek

Jen serc na - szych zwią - zek błogi

Daw - no mo je chęć u zna ła, już u - zna - ła zwią - zek

tempo 1o

ff

ff

17

3

22

bto — — — — — — — gi, Oi — — cze bto-go — — — staw

valent:

Oi — — cze pa — — nie po-bto-go — vall: staw

wasz. bto — go — sta-wie wam! bto-go — sta — wią

vallent.

atempo

nam! bto-go-staw nam! Ach!

atempo

nam! bto-go-staw nam! bto go — — —

atempo

wam! bto-go-sta — wię wam! o dzie — — —

lento assai

tempo 1o

błogo — sław oj cze nam! (: Zofia i Janusz przyklękają przed Stolnikiem :)

— — — — — sław oj — cze nam!

— — — — ci! błogo — sła — wię wam!

(: błogosławiąc :)

Nie — chaj się — ta wo - la

Niech więc wo - la twoja

lento

tempo 1o

Two — ja — Bo — że pa — nie! oj — cze

z Nie — bios sta — — — — — nie się!

più mosso.

sf

pp.

Andantino.

[Halka za Sceną]

Jak mój wia-nu-szek zwiądł po-tar-ga-ny, tak się dusza-ka star-ga—

Ja-ko od wi-chru krzew po-ta-ma-ny

Andantino.

Recita:

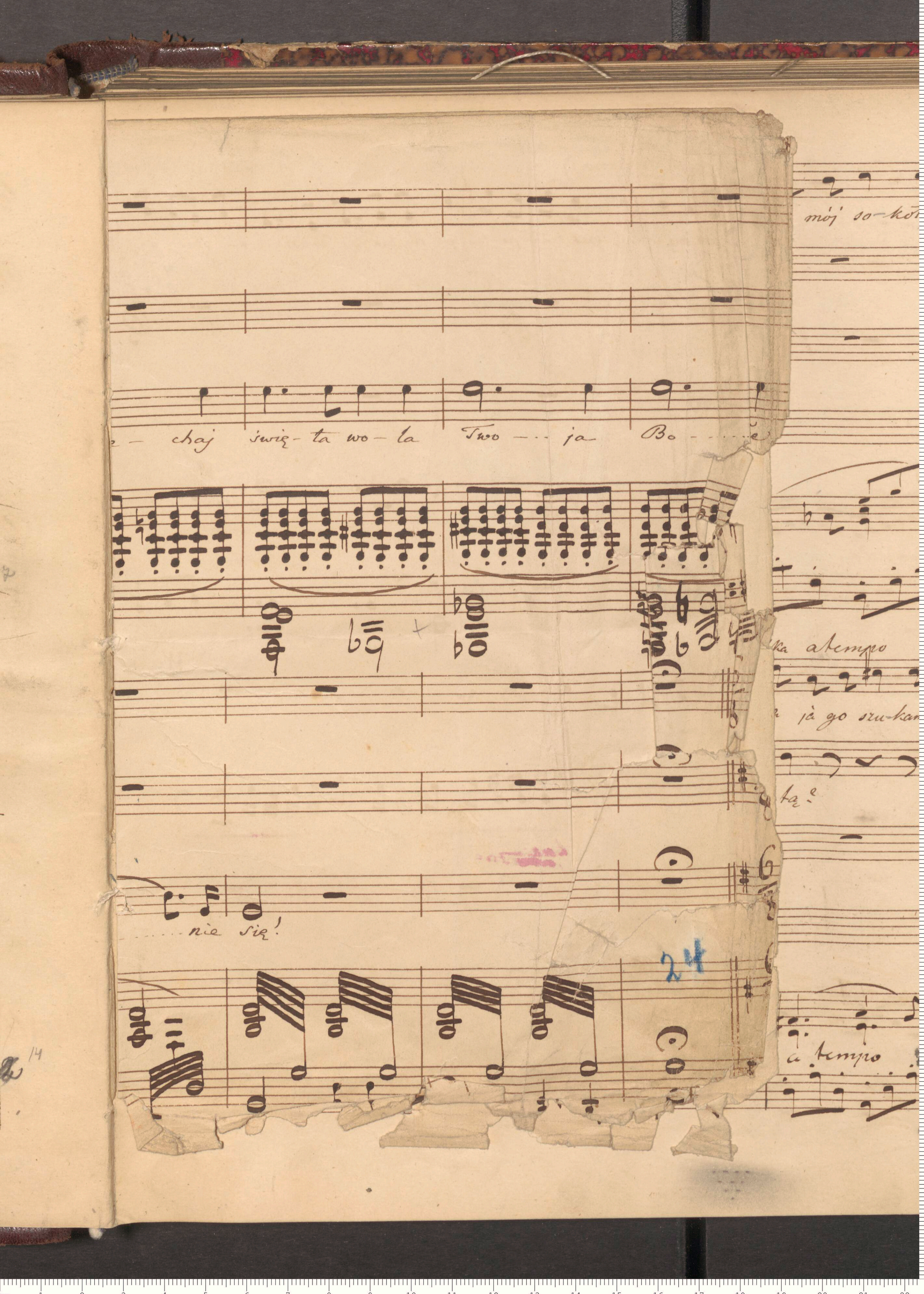
Gdzieś ach gdzieś wianku ró-ża-ny gdzieś wnuim li-lij-ko ty bia-ta!

Te Zofia.

Co to za głos?...

Jak że stroska-ny! Ja—

Recita:

mój so-kół
chaj świę-ta wo-la Two-ja Bo-że
ka a tempo
ja go szu-kam
ta-
nie się!
24
a tempo

e — chaj świę- ta wo- la Two — ja Bo — — — e

— — — nie sir!

24

Andantino.

(Halka, za Scena:)

Jak mój wianu-szek zwiędł po-tar-ga-ny, tak się du-szeczka star-ga-ta.

Gdzieżeś ach gdzieżeś wianku ró-ża-ny! ~~gdzieś się gło=~~ gdzie w nim li=

Zofia.

Co to za głos?...

Recit:

Halka.

a tempo.

Zabrał mnie wszystko Jaś-ko mój so-kół, zabrał mnie całą nie=

Zofia.

To głos nieznany. Januszu czy nie znasz go?

Recit:

pp. a tempo.

Andantino.

(Halka, za Scena:)

Jak mój wianu-szek zwiędł po-tar-ga-ny, tak się du-szeczka star-ga-ta. Gdzieżeś ach gdzieżeś wianku ró-ża-ny! ~~gdzieś się gło=~~ gdzie w nim li=

Zofia.

Co to za głos?...

pp.

Recit.

Halka a tempo.

~~ko-ko dzia-ta!~~ ~~główko~~ bia-ta!

Zofia.

Zabrał mnie wszystko Jaś-ko mój so-kół, zabrał mnie całą nie=

To głos nieznany. Januszu ~~czy nie znasz go?~~ jakie słowiky. co znaczy to?

Recit.

pp. a tempo.

dantino.

Halka za Scena]

k mój ża na — szek z

— ko od wi — chru ki

dantino.

7

anku ró-ża-ny gdzie wi

lento assai.

tempo 1mo.

błogo — — — sław ~~Księżyc nad~~ oj-cze nam!

— staw oj — cze nam!

błogo-sła-wię wam!

Nie

lento.

tempo 1mo.

V.1

V.2

Cb. fo

fo

16 ppp.

Oph:

più mosso.

z nie — — — bia — — — sta — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Recita:

ge. Janusz.

Do zofii! Niernam, nie

Recita:

lento assai.

tempo 1mo.

błogo — … sław ~~Krzepeń nadz~~ !
oj- cze nam

— sław oj — cze nam!

błe - go - sła - wię wam!

lento.

tempo 1mo.

2.1

2.2

f.

16 ppp.

Cl. B. fo

Oph:

più mosso.

2 nie - … bias

sta . . . . . .

Pie

ge

Jan

Dozofii/ Nie

Orcit

Halka a tempo.

Za-brał mnie wszystko Jaś-ko mój so-kół, za-brał mnie ca tą nie— bo — —

pu-szu! co zna czy to?

a tempo.

fff

Orenta:

Halka a tempo

gł. Janusz.

a ja go szu-kam, szu-kam na o-kół, a ja go zna-leźć nie mo — gę

do zofii/ Niernam, niewiem. Biedne dziewcze! skąd przy-by-wa zpiosnką tą?

[n.s.]

Orenta:

a tempo

25

Allegro.

ach! nie mo – gę! ach!....

Allegro.

p murmurando.

pp

p

Czy — — jaż w mym o — gro — — dzie

/nastronie/

To głos Hal—ki!

śpiew-ka?

o tej po — rze?

Dziwne—

cres — cen — do

Zofja. /niespokojnie/

Co to zna — czy?

/nastronie/

ossia:

Skąd ta dziew-ka tu się zja — wia w chwilę ztą?

/Do siebie/ Mo-że

to!

f marcato.

crescendo —

ff

fp

/ do Zofii /

zno-wu o-bta-ka — na!

Wtej pio-

/ zgniewem / A to śmiałość nie sły-cha — — — — — —

scherzando

sen-ce mój a — nie — le zda się rze — wny dźwięk po-wia — da: gdy wam

na. / chce iść — Janusz go wstrzymuje /

/ nastronie /

Ja-kar

ra-dosć i we — se — le umnie smu-tek, u mnie bri — da!

ra-dosć i we — se — le! Ja-kiž u — rok ser — cem vsta — da, ze on

Do — bry, że tak wiè — le go ob — cho — dzi ludz — ka bie — da! nie — do — li

ten głos nie — do — li znam, nie —

głos tam co za tę — chnił, ten głos co za tę schnił nam, głos nie

Do — li ten głos nie — do — li Do brze znam, ja Do brze znam.

wes przeć nam wy pa — da. Słusznie! słusznie, nam wie se — le, a nie — do — la tam,

molto cres — — — cen — — do

Do li co za - tę schnił nam.

Spiesz Ja - na - szu! wprowadź

zo - - - ba - czej sam.

Tak! Ja wesprzeć nam wy - pada

Zo bacz sam. Ja wes - przeć ja wy - pa - da!

11 14 14 14 1. 22

più mosso.

ach! ra - - - - Dość i we - se - le,

Gdy nam tu ra - dość i we - se - le, u - niéj

Jéż zo ba - czyć sam Gdy nam tu ra - dość i we - se - le, u niéj

più mosso.

13 9 9 9 2. 28

più mosso.

ser-cem mo-jem wta-da. Ra-dość we-se-le jak-~~kiedyś~~ ser-cem

smu-tek, bia-da! Nam tu we-se-le, u niej smu-tek

smu-tek, bia-da! Nam tu we-se-le a u niej smu-tek

Led. Led. Led. Led.

mo-jem wta-da! ra-dość we-se-le jak-że ser-cem

u niej bia-da! nam tu we-se-le, a u niej smu-tek

u niej bia-da, nam we-se-le, a u niej smu-tek

Led. Led. Led. Led. Led. Led.

mem jak moc — no wia — da, mem ser-cem jak moc — — no wia — da, mem ser-cem

u niej bia — — da. Znam ten głos nie- do — — — li, znam ten głos nie-

u niej bia — da. Tak! nam wes-przeć ją wy-pa — da. Tak! nam wes-przeć

Led. Led. Led.

jak moc — no wia — da! ach ra — — dość bło — gą, ra — — dość

Do — — li! Wes-przeć ją wy-pa-da! nam tu ra-dość i we-se-le, u niej bia-da! Ja wnet zo—

ją wy-pa — da wraz. Tak stu-dnie! wes-przeć ją wy —

mf ff

22-58

w du — szy mam.

ba — cę — scam.

pa — da ncam.

ga..... coro.

ff

Fine

31-43
56/57

Nº 3. Recitativo i pieśń. — Scena trzecia.

Janusz sam, smutny i niespokojny.

Z kąd tu przy- by — ła mi - mo mej wo- li? to piek-lo ją chy- ba gnało. Choć jej

mf

Żal tak ~~to ci~~ w ser-cu mnie bo — li, lecz już zapóźno już się stało!

Ha! ~~je że li ją to~~ a mo- że! czy nie-

agitato

p. e lento

do- li gdy ją uj- rzę u- spo- ko- ję... a potém prez! prez! prez! jéj łez się bo — ję;

G a C n.

Cze - muż mnie w chwi - lach sa - mot — nych o — wych
Cze - mu się du — sza na - gle wzbu - rzy — ta,

a tempo, impetuoso.

gdy ser - ce tęsk - ni, gdy du - sza wre, jej twarz za - bły — sta z war - ko - czów pło - wych,
jak rze - ka, kie — dy wi - cher u fal? ach! co mnie sie - ro — ta bied - na zro - bi — ta

twarz jej za - bły — sta z war - ko - czów pło - wych, u - śmiech cza - row — ny z ust ko - ralo — wych,
co mnie sie - ro — ta bied - na zro - bi — ta, a — by ja roz - pacz wiecz - na drę - czy — ta,

3.

z pod długich rzęs-sów żre-ni ——— ce dwie?
bym ja zgry-zo-tą jej dzie ——— tił żal?

№ 4. Pieśń i Duet.

Andantino

Scena Czwarta.

/Halka wchodzi nie widząc Janusza./

Halka

Janusz

Piano

p. molto simplice.

rall.

Ja- Ko od wi- chra krzew po- Ta- ma- ny

Jak ~~mój ona ~~ ~~ozek zwinął~~ po tar- ga- ny, tak się du- szy- ka star- ga- Ta. Gdzieżeś o-

gdzie- żeś wian ku ró- żan- ny gdzie wnim li- lij- ko ty bia- Ta? za- brat mnie wszystko Jas- ko mój

64

so-kół, za brat mnie ca-łą nie-bo- -gę, a ja go szu-kam, szukam na o-kół, a ja go zna-leść nie mo- -

- -gę, ach! nie mo-gę, ach! O! gdzie-żeś o mój so-ko-le! mo-je ty Ton-ko na ja-snem

ge..... loco

Pligatissimo

Ped:

Nie bie! jak kłos zru-co-ny na pust-e pole, tak u-mrę wię-dnę bez cie- -bie...

/ oglądając się /

pp

a ja go szu-kam, szu-kam na o-kół, a ja go zna-leść nie mo-

cres - cen - do. pp. ra - len - tando

Allegro **Duetto.** / spostrzegłszy Janusia, z okrzykiem radości rzuca mu się na szyję /

gę... O Jasi - ko!

cres - - cen - - - do ff loco

Mój Dro - gi! Mnie Jan-tek

Ped. *

tu

lento.

più lento.

mó — wił, mnie Jontek smu — cił ześ ty mnie zgu — bił, ześ mię po — rzu — cił... a ja cię

Presto.

molto Dolce.

wi — dzę, ja gto wę tu — lę do two-jej pier — si, a ty tak czu — le jak da-wniéj

molto Dolce

ritard:

a tempo 1.o

na mnie spo-glą-dasz się. O mój so — ko — — — le! o ston — ko mo — ie jak dawniéj

ritard:

a tempo 1.o

Ped: Ped:

czu — le ty spo-glą-dasz się! o mój so-łko — le! o słon-ko mo — je! jak da-wniéj

sta — le zawsze ko-chasz mnie! Ja cię-bie wi-dzę, ja gło-wę tu — tą do two-jéj

Janusz / na stronie /

Prze-klę-ta chwi — — la! ach jak tu kto — — mać gdy tu ta jéj kaź — — —

mid:

pier — si, a ty jak daw — — niéj o słon-ko mo — — je, jak daw niéj czu — le ty spo-glą-dasz

/ do Halki /

da, jak dręczy mnie! O Hal-ko mo-ja! o szczę-ście mo-je jak daw niéj czu le ko-cham

m.d.

o mój so ko — le, ty szczęście mo — je! jak dawniéj sta — le zawsze ko chasz

się!

cię, ja ko-cham cię!

o Hal_ko mo — ja!

o szczęście mo-je!

jak dawniéj czu-le ko-cham

cię!

cię!

Dolce.

mię!

Wróż — ne twe ża — le, cier-pie — nia two — je!

dolce

ossia:

Dróż — ne twe za — le, cier-pie — — nia

o mój so — ko — le!

o słon-ko

two — je! Ja cię za pom — — niec!..

ja cię pro-rzy — — cić!

ped: ped: ped: ped:

me!

Tyl — — ko się od-dal,

nie sciat-bym

Più mosso.

risoluto.

Stry — ja, gdy-by mnie zto-bą zo ba-czył, za-smu-cić. Nie bój się, nie bój! wo-la ni-

czy-ja zmo-jè-go ser-ca nie wy-gna cię, nie bój się, nie bój, wo-la ni-

F. E. F. E.

czy-ja zmo-jè-go ser-ca nie wy-gna cię, zmo-jè-go ser-ca nie wy gna

rallent: tempo 1e

O mój so — ko — le! o słonko mo — je! jak da wniéj

molto rallent

cię, zmo-je-go ser-ca nie wy — gna-cią

ped: 15 (4) 13 fp

czu — le ty spo-glą-dasz się! O mój so — ko — le! o słon-ko mo — je! jak da wniéj

(1) 15 14 13 (2) 15 40

sta — le za wsze ko chasz mnie. Ja cie-bie wi — dzę, ja gto wę tu — le do two-jéj

(nastronie)

Prze klę-ta chwi — — ta! ach jak tu kta — — mać gdy tza ioj ciaci — —

(1) 15 14 44 14

36

pier — si, a ty jak daw — — niej o ston-ko mo — — je, jak da-wniéj czu — le ty spo-zyla-dasz

do Halki

Da tak drę czy mnie. O Hal — ko mo — ja! o szczę-ście mo — je! jak da-wniéj czule ko cham

się! O moj so — ko — — le! ty szczę-ście mo — — je! jak dawniéj sta — — le zawsze ko chasz

cię, ja ko cham cię! O Hal-ko mo — ja! o szczę-ście mo-je! jak da-wniej czułe ko cham

Allegro. Lento.

mię! za — wsze sta — le ko — chasz mią, sta

cię! za — wsze sta — le ko — cham cię ja sta

con impeto. Lento. sfp

Presto.

[przuca się mu gwałtownie na szyję]

le ko — chasz mię·

[z lekka ją odpychając]

le ko — cham cię

loco

u spo — kój

Presto.

Più lento.

u-spo — kój się!

się!

Più lento

pp

Ped.

Ped.

a tempo.

Ja cię za — pom — — — nieć!...

Ja cię spo —

[Chór za Sceną]

Tenori e Bassi Niech żyją —— —— ——

Recita: animato. a tempo.

rzu —— —— cić!... O puszczaj prędzej te smutne mury.

Ped.

a tempo. cres——

Recita:

cze-kaj za-mia-stem, nad ucie-chą tam.

Recita:

-cen ---do

a tempo

-cen--do

Recita: più lento.

Recita: più F.

gdzie krzyż wy-nio-sły i dwie fi-gu-ry ja przyj-dę wraz, ja przyj-dę

Lento.

Fp Ped. Recita:

Lento

Largo.

sam. Ui Drie — my

pp.

stąd i żno — — wu

cres — — — — — — — —

nem ozcze — — — — — — —

dolce

zno — wu nam

rej zno — wu nam

4/12/13

szczęś — — — cie i raj

szczęś — — — — — cie, ij — — — drie — my

f

65

stąd i zno — wu

62

nam

szczęś — — — cie i

f

zno — — — wu nam szczęś — — — cie i

raj szczęś — — — cie i

raj!

Mi — dzie-my stąd i

raj!

Mi-dzie-my stąd i zno wu

Piosn

zno — — — — wu szczęś — — — cie i

nam szczęś — — — cie i

raj szczęś — — cie i raj ach! zno — — wu

raj szczęś — — — cie i raj, tak zno — — wu

m.g.

molto cres — cen — — do

nam szczęś — — — cie i

nam szczęś — — — cie i

raj. Uj-dziè-my a zno-wu nam szczęś-ciè i

raj. Uj-dziè-my stąd i zno-wu nam

pp

raj szczęś-ciè i raj. i zno-wu nam szczęś-ciè i

marcato.

Ja przyj-dę tam i zno-wu nam i szczęś-ciè i zno-wu raj zno-wu

marcato il basso:

Più mosso

raj! ty przyj-dziesz wraz ty przyj-dziesz sam i zno wu

ad libit.

raj! przyj-dę wraz, ja przyj-dę tam, a zno-wu nam

rall.

pp

più mosso.

Lento.

nam

szczęś — — — cio i raj

zno — wu

zno — wu

f

raj!

Allegro.

/:niezważając na słowa Janusza:/

O mój lo —

raj!

Allegro.

Z kim przyszłaś tu?

p Ped:

ko — le!

o słonko mo — je! jak

daw — niéj, jak

Z kim przyszłaś tu?

cres — — — — — — — —

— — — — — — — —

— cen — — — —

O

Hal — ko!

O

(w najwyższém umiarkowaniu)

Da — wniéj ty ko — chasz mię! O pa — — — —

Hal — ko u spo — kój się od dal się stąd ja przyj-dę tam!

Do

Ped.

nie mój dro — — — — gi! zaw — sze cru — le ko — chasz

za-to-bą uciek po bie gnę sam!

Ped:

m.d.

m.g.

p legatissimo

mnie

Un poco più mosso, dolce assai

Draw-da jiż mnie nie po rzu-cisz?

u chodź stąd bła — — gam cię!

un poco più mosso.

wró - ciś, wra - sze gó - - ry wró-ciś o so - ko - le mój!

Jaś - ko dro - gi mój. nad sze - cut - ką ja u - się - dę

i so - ko - ła cze - kać bę - dę ai przy - le - ci wraz!

Ped

legiet.

przy — le — ci wraz! Wte — dy bę — dziem zaw — sze spo — łem

pp

Hal — ka zaw — sze z swym so — ko — łem jed — — na śmierć roz — tą — czy

lento.

nas, jed — na śmierć roz tą — czy nas, jedna śmierć, tylko śmierć, jedna

a tempo l'ist.

ritard:

a tempo.

sf Colla parte.

ff

a tempo più lento.

śmierć roz-łą- czy nas. o Pa — — — nie, mój

o Hal — — ko! u-chodź stąd, bła — gam cię! Hal — ko u-chodź

rallent

a tempo più lento.

Dro — — — — gi!

Wró — cisz do mnie, wró — cisz do — mnie?

stąd bła — gam cię!

U-chodź stąd bła-gam cię!

tak?

U-chodź Halko bła gam cię!

Praw- da już mię nie po- rzu- cisz? wró- cisz wna- sze

Już cię nie po- rzu- cę, wna- sze

loco.

Un poco Più mosso

gó- ry! wró cisz o so- ko- le mój! Jaś- ko dro- gi

gó- ry wró- cę! A nie- le mój o A- nie- le

un poco più mosso.

mój! nad rze- czut- ką zno- wu się- dę i so- ko- ła

mój uchodź stąd!

cze – kać bę – dę aż przy-le – ci wraz,

legiu:

przy – le – ci

wró – cę do cię, wró — cę ja po-wró – cę ja przyj – dę

wraz! wte — dy bę – dziem zaw — sze spo – łem, Hal – ka zaw — sze

sam.

M — chodź Hal – ko!

z swym so – ko – łem jed — na śmierć roz – ta – czy nas, tak!

/ponuro/

wró – cę do cię tak! jed — na śmierć roz – ta – czy nas! Je – dna

tak! tak! jedna śmierć tylko śmierć jedna

śmierć tylko śmierć tak tak!

Ld.

Ld. Ld. Ld.

ad libitum. a tempo.

śmierć roz — ta — czy nas jedna śmierć tylko śmierć jedna

roz — ta — czy nas jedna śmierć tylko śmierć, jedna śmierć,

p a tempo

cres — — — —

śmierć roz — ta — czy nas

tylko śmierć roz — ta — czy nas roz — ta — czy, roz —

cen — — — — — — — do

9 9 8

roz — ta — — — czy, roz — ta —

ta — — czy nas, a jed — na śmierć roz —

Più mosso.

czy nas. Je dna śmierć, tylko śmierć, jè dna —

ta — czy nas, jè dna śmierć, tylko śmierć, jedna śmierć,

Più p. Più mosso.

cres — — —

śmierć, roz — ta — czy nas,

tylko śmierć roz — ta — czy nas, roz — ta — czy, roz —

cen

27.89

roz — tą czy! roz — tą

tą — — czy nas, a śmierć roz — tą — — czy

Ped.

— — czy nas. Jaś — ko mój! Dro — gi Jaś — — — —

nas. Hal — ko śpieśż! Hal — ko u — chodź

— — — — ko! (Przycisnąwszy ją do serca, wyprowadza do ogrodu, zamyka wszystkie trzy podwoje, i bieży do sali:)

u — chodź stąd.

Ped.

ge- loco.

di- mi- nu- en- do

p. pp.

cres-

con- do

ge-

ff

fine 24/25 6 Bogen.

21 Stimmen.

№ 5. Allegro

Janusz /z przymusem/

Janusz

Stu-zię wam,

Tenori Chór. Basi

/Chór Basso 2do/ wpadając na scenę/ wstrzymują Janusza/

Gdzieżeś, gdzieżeś La-nie mło-dy? hu-lać trzeba hu-lać nie-dy go-dy

Allegro.

Piano

/smutno podając im rękę/

stu-żę wam. /Chór Tenori/ /okrążając Janusza/ Dzięki wam, dzię-ki wam.

w czep-kuś zro-dzon pa-nie bra-cie, cud-na

cres-cen-do

Coty Chór

Żo-sia, jak-by skra. / w chmurą nascenę /

Basso I^mo

Win-szu-jè-cie, roz-gra-wia-cie,

a ka-pe-la gra. Win-szu-jè-cie,

do

a ka-pe-la gra i gra

a ka-pe-la gra,

a ka-pe-la gra,

a ka-pe-la gra,

a ka-pe-la

ka-pe-la

gra i gra.

/otpacrające Stolnika/

Spać cras, jiri

Spo- crać już

spać czas, a Wasz mość nic nam nie fol gu-je, spać czas, jiri spać czas, a wasz mość nic nam

czas ~~nam~~ już, a

spo- crać już czas ~~nam~~, już,

mè fol-gu-je, kar-mi i pio — i; a po-dej-mu-je po kró-lew-sku nas

po kró-lew-sku ra-czy nas. Spać jiż czas! spać jiż czas! wasz mość

. Spocząć czas! spo-cząć czas!

nie fol gu-ie, kar — — — mi po-i, po kró-lewsku nas.

Wasz mość nic nam nie fol gu-ie, kar mi, po-i,

16.

47

po – dej – mu – je, wasz mość nic nam nie fol gu – je kar mi, po – i, po – dej – mu – je nas.

/ Jeden zgości na cały cytw, podnosząc (kubek)

prze – zac – ne – go Do mu

karmi po – i nas, po – dej mu – je nas. /z Całej siły/ Ali –

wyciągnęła duszkiem

Drugi z gości podobnież

zdro – wie!

prze – zac – nej

wat!

cis

fff

(Służba wciąż napełnia wypróżnione kieliszki)

kol – li – ga – cyi!

Służba wciąż napełnia wypróżnione kieliszki

Ali wat !!!

Niech wam

14

6

5

ff

48

szczęś-ście dni pasmo wi — ję, mło da pa — ra nie-chaj

zy — — je! wi wat!

Aria

All.e moderato.

Stolnik wzruszony pusrzera rękę Zofij i ktavia się w chato czapka od teraz

Dolcissimo

O moś_ci_wi mi pa_no_wie! Wistnej Bą_ka al_le_

mf

ra_cyj moich dużków przed_się wzięcie że was ty_lu w tym mó_men_ność cię rzuca

splen-dor na mój do-mek rzu-ca na mój do — mek, i ześ-cie

fak do ser-ca wzięli, o mo-ś-ci — wi mi pa-no-wie iż je—

dy ny mój po-to-mek me-go ro — du po ka-dzieli że ów je-

di mi-nu-en-do

Dy — ny mój po — to — mek mo je go ro — du po ką — dzie — li w kwiat ce

cres

mf

oj ca o — sa — mot — ni gdy po — tą — czy się z Ja — nuszem.

Janusz / chyląc się do stóp Stolnika/

Stolnik / ściskając Zofię/

Oj — cze dro — gi! Cór — ko mo — ja!

mf

f

mf

f

50

/ Ściskając Janusza /

Dzię — ci mo — ję!

/ do gości /

O mój ci — wi mi ja — no wię! wyj — cie to

mf

f

mf

tak Do ser — ca wzię li że mój po — to — — mek po ką — Dzię — ki w moim

mf

Più animato.

jar nie wdowim sta — nie wkrótce ój — ca o — sa mo — tni.

f

f

f

Ped.

ochoczo

Więc Waszmoście gdy o chut-ni pro-sim da-lej za-ni-mu szem! Do ró—

mf f mf f

Lud:

żan-ca! i Do tań—ca! jak by-wa-To w daw-ne cza-sy!

f

Lud:

A z mo-to dzie-ży, kto mi wie—rzy, Kto mnie ko-cha: hop! wob-ca—sy! Do ró—

mf f mf f

Lud:

zań-ca! i Do tań — ca jak by — wa-to w daw-ne czasy.

cres —

Do ró-zań-ca i Do tań — ca! jak by — wa-to w daw-ne czasy!

cen — do

Ped:

Dziemba

Dziemba Allegro. Dzięba/: z cicha/

Dzięba.

Cny Stolni-ku! a Dyć w Sa-li jak-by wo-ta-zni tak siar-

Piano.

Stolnik

czyścio! gdy-by i tu po-ple-sa-li? Mój Dzie-

f

bu-niw! o cze-wiś-cie! Do-brą ra-dę waść u-

p

Dzienba.

Più mosso.

Dzięba / we drzwiach Sali /

più lento

Dzię — ło!

a Ma — zo —

cres — — — — — cen — — — — — — do

più lento.

wiec — ka rzniy ka — pe — lo!

f allargando.

Mazur

N°6.

Mazur.

Piano

Allegretto.

più mosso.

cres - - - - - - - - - cen

ped

marcato

tempo 1mo

G. & C. N° 14.

8

ff

ff

mf

pp

tutta la forza

pp

Ge C. M

4.

fp

fp

fp

111
5.

Coda

cres - - - - - cen - - do

di - - - - - mi - - - - - en - - - do

dolce

dolce

cres - - - - - - - cen - - - - - - - do.

tutta la forza.

8.

Akt drugi.

Antrakt.

Maëstoso.

un poco più lento.

Moderato.
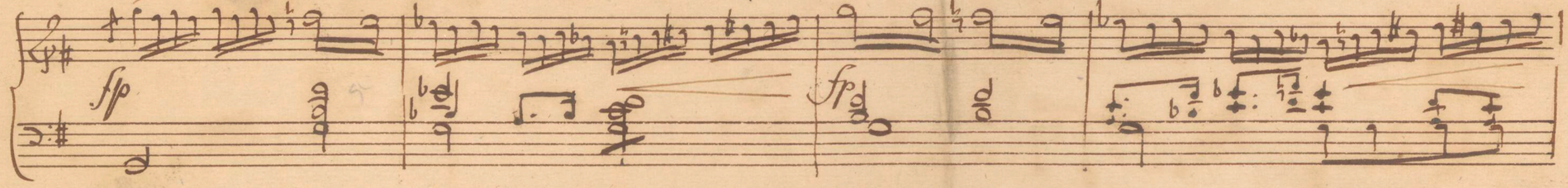
legier.

Allegro.

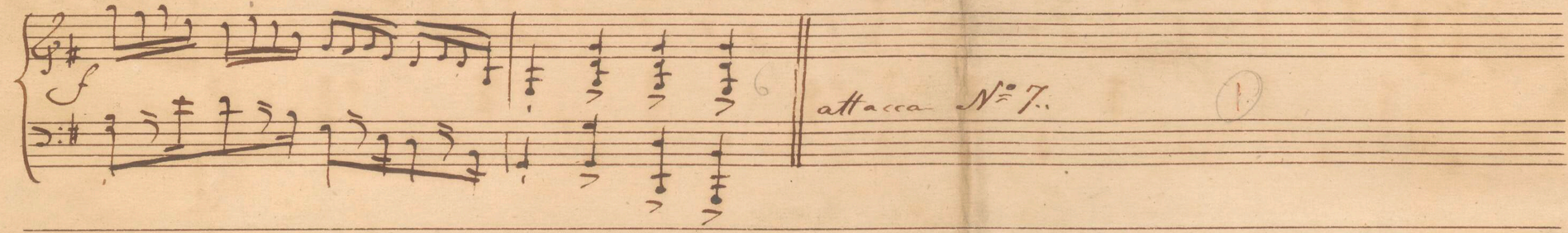
--- can ------ do

Ga C 14

(: Szpaler w ogrodzie. Po prawej stronie widać oświecone okna w domu Stolnika. W głębi

mur i furtka :)(: Halka chodzi między drzewami. Noc :)

Nº 7. Recitativo i Aria.

Halka.

O jak-że-bym klę-czeć już chcia — Ta, tam ~~na górze~~ ko-to drogi!
u krzyża

Allegro

fp. f. p.

lento a tempo, non troppo lento.

że-by nad Tza-mi nie-bo — gi ~~Częs-to-chow-ska~~ Częs-to-chow-ska pa-nie-neer-ka, Mat-ka
prze-naj-święt-sza

pp. molto dolce.

Recit

Bo-ska się u-li-to-wa — Ta! O bo biedna jam sie-ro — ta tak się du-żo na-cier-

ff

58

G & C 15

(:oglądając się:)

(:słychać muzykę z domu:)

a tempo

pia - ta!

Gdzież to Jon - tek?

Allegro

dolcissimo

fp.

(:radośnie:)

Recit.

a tempo

Tam o - cho - ta huck - na ta - ka! a tu noc!

Lento, con anima.

On po - żegna mnie, so -

a tempo moderato.

ko - lik. Znów powró - ci za mną w gór - ny kraj. Dniem i noc - ką mnie tęsk -

fffp.

Allegro.

no - ta gdy go bę - dę wy - glą - da - ta; lecz gdy wró - ci, wró - ci raj! lecz gdy

wró ——— ci, wróci do mnie raj!

Vivace

Lento

All^o moderato.

Gdy-by ran-nem ston-kiem wzle-cić mi sko-woron-kiem, gdy-by jas-ko-Tecz-ka

bu-jać mi po nie-bie! gdy-by ryb-ka w rze-ce pły-nąć tu do cie-bie, Jas-ku mój, do cie---

p.

--bie! A-ni ja w Wi-set-ce pla-sa-ją-ca ryb-ka, a-ni ja sko-wro-nek,

5.

f p. ralent. f

ni jas- kół- ka chyb- ka, wiatr tyl- ko nu - - - - ci: wró- ci Jaś- ko wró - - ci!

pp. cres. f ralent.

(z całym głosem:)

Gdy - - - - - by mnie ~~gwiaz- decz~~ - - - - - by mnie gwiaz- decz - - - kąw iska- Tach po nad

o gdy

più Largo.

2dro - - - jem przej - - - - - rzyć się w twój du - - - - szy,

6.

f ad libit.

przej — rzyć w ser — cu tmo — jém!

błęd — nym choć og-

colla parte

ni — kiem, choć og-ni — kiem co tak bla-do pa — ta,

piu mosso.

gdy — by! gdy — by mo — ja ter — ka to — bie za — pa —

pp.

ped. ped. ped. ped.

ac — — — ce — — — — — — — le — — — — — — — — ran — — — — — — — — — do.

Tata! o gdy — by ta Tza, o gdy-by to — bić Tza, ta Tza za — pa-

cres — — — — — — — cen — — — — — — — — —

8

ralent. a tempo – più mosso – un poco agitato.

Szko-da cię dziew-czy ——— no! O gdy – by pro-mykiem, lub błęd-nym og-nikiem spłaka- ny

wzrok dla nie — go błysnął! Jak mie-siąc nad lasem o gdyby choć czasem przypom — nieć

mu by o mnie śnił! O gdy ——— by Sko- wron — kiem, o

A. giojoso.

scherzando.

gdy — by sko-wron-kiem podlecieć z ran-nem ston-kiem do me-go Jaś-ka tam!...

molto crescendo.

Lento. p. dolente

A - ni ja w Wi-set- ce ptą- sa-ją-ca ryb — ka, a-ni sko-wro-ne — czek,

Lento.

pp

pp.

tempo 1mo.

ni jas-kół-ka chyb — ka! Wiatr tyl- ko nu — — — — — ci: wróci Jasiek wró — ci! O

a tempo 1mo

ralent.

10. Presto.

Pan mój wró — ci Jaś — ko mój! ach pan mój wró — ci Jaś — ko mój!
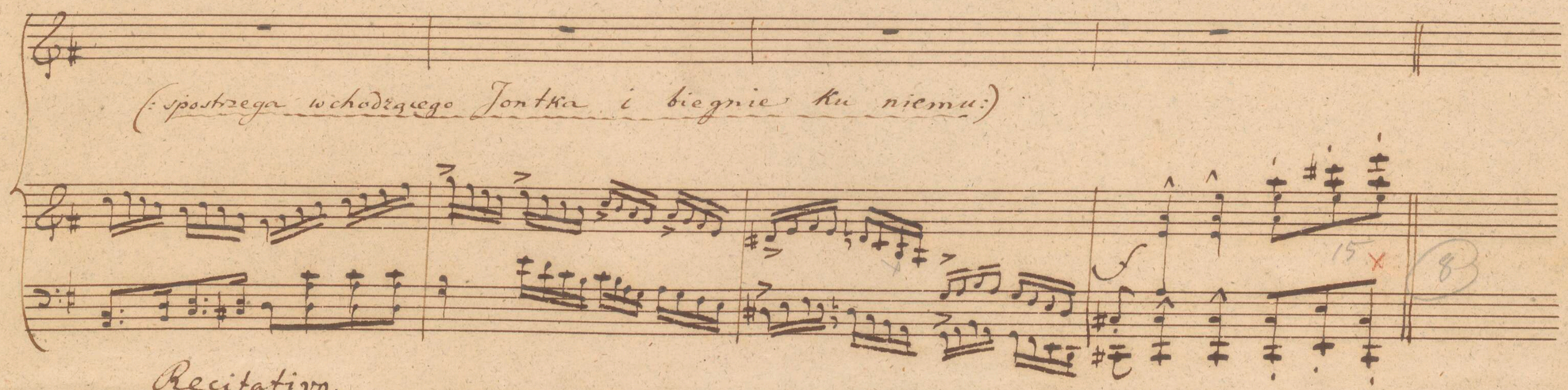
mój pan po-wró-ci! a nie po-

molto cres — cen — do.

rzu-ci Jaś — ko mnie!

Allegro.

(: spostrzega wchodzącego Jontka i biegnie ku niemu :)

Recitativo.

№ 8.

Niedzielenie № 8 i 9 przepisane drukowanej partyzji 26/11 96 r. Zakrzewski

TOWARZYSTWO MUZYCZNE
SEKCJA
IMIENIA
S. MONIUSZKI

Halka.

Muzyka St. Moniuszki.

№ 8.

Recitativo i Aria.

Scena Druga

(Jontek ponury i zimny do początku swej arcyi)

Halka

Recit

(z wyrzutem)

A wi dzisz Jon-tku na co ci by-to zwo-dzić mnie

lento

Piano

Ped

bie-dną? i mnie od-bie-rać na-co ci by-to ra-dość mą

Lento.

jedną? Jam go sty-sza-ła! jam go wi-dzia-ła! sło-neczko

più animato

lento assai

mo-je znów ode mnie wró-ci i nie po-rzu-ci.

roll

a tempo

Moderato assai

Ped

Jontek.

Halka. (przerywając)

Allegro

Bie-dne! biedne ser-ce two-je! Led-wie nie pę-kło, nie wy-sko-

Allegro

Recit (z urągowym wyrzutem)

czy-to o-no nie bo-dze! Ach Jontku! Jontku! po-co ci by-to trapić mię

Recit

a tempo

Jontek. (szyderczo)

Halka (przerażona)

sro-dze! Więc prży-nom tra-pit cię Ty śmiejesz się?

Moderato

p

ore - - - - - dzen - - - - - do

ff

agitato

Jontku! uchodźmy z tąd!

a tempo

Jontek. (obojętnie)

Halka. (oglądając się)

U-chodź-my stąd! Ja-koś tak

a tempo lento

fp

pp

05

dziw-no w tem wielkiem mieś cie! ja-koś tak strasznо wiejskiej nie wie-ś cie!

Andantino. M.M. ♩=60.

Halka.

Violoncello

nie wi-dać jak,

nie wi-dać skąd sto — necz — ko

wscho — dzi

oboe

p

nie wi - dać jak nie wi - dać gdzie

ston - ko - ra - cho - dzi.

u - chodź - my stąd! te głu - che

mu - ry tak mę - czą mnie, tak straszą mnie!

sempre più agitato

re - chodź - my ztąd, re - chodź - my znim! re - chodźmy

cre - - - - -

Lento assai.

wo - go - ry, on przyjdzie tam, już on cze - ka

cen - - - -

Nº 9. Aria

(M. ♩ = 80.) (z wybuchem)

Justek.

Piano.

w raz ty ty mu wie - rzysz bie - dna dziew -

czy - no! że cię nie zwo - dzi ty wie - rzysz

rallent.

Molto agitato

mu!? Jak wi - cher świsz — czy nad po - to -

ni - ną jak rojo - ko - to - ki pty - ną i

Più mosso. (♩ = 160.)

pty - ną, tak zkta - mat

on, nie przyj - dzie tu, tak skta - mat on, nie przyj - dzie

rallent.

molto rallen -

- tan do

Più moderato

tu. (♩= 80.)

ff

Ped

Ty bie - dna

dziew - ka,

ff

Ped

von panicz

ff

twój

pp

Ped

ty

bie - dna

dzicw — ka, on pani-cz

Ped

twój! pa-mię-taj to! on pa-nicz twój!

rallent-

a tempo un poco più lento.

rallent

a volente ty mu wie-rzysz bie — dna dziew-

volente

czy-no?! że cię nie zwo — dzi ty wie-rzysz

molto rallent.

Ped

molto rallent.

68

Halka

Jontek.

mu? Ach wie - rzę mu! ach wie - rzę mu! Ty nie wiesz co to

mi - łość pa - ni - cza z bie - dną pod - dan - ką, a nie - wiesz,

nie wiesz ty: u nie - go bę - dzie sto - dyczy ob -

li - cza i mo - wa słod - ka jak twarz dzie -

wi – cza; ser – cem on ołtarz na two – je try,

marcato assai

cresc.

a ty chcesz wie — rzyć w mi — łość pra –

ff

Ped * Ped

ff

ni — cza! On jak złe ku – pit bied – ną twą

ff molto cresc

ff

Ped

du – szę! O nie wiesz Hal – ku jak on jest

59

zły.

On jak zte ku-pił bie-dną twą

ff ff

duszę! o nie-wiesz Hal-ko jak on jest

ff

(d=60.) Largo. cudnym głosem

zły.

Krie — dy jak desz — czu

rallents

ff ppp

w wio-sen — nq su — szę jam pra — gnął

cię jam ko – chat cię,

jam prag-nął cię

rallent

jam ko – chat

rallent.

mf

Tempo I° (♩ = 108.)

cię on rzekł mieć mu – szę! i spoj-rzał raz i

p cre - scen - do

je – gdyś ty i je – gdyś ty, za – brał ci

cre - - - - - - - - - - - -

wia - nek, za brat ci du - szę on za - brat cię!

scen - - -

più lento (♩=116)

ni — ną, jak z gór po — to — ki pły — ną i pły — ną tak skta mat on, nie przyj dzie

cre — — — — — scen — — — — do

tu tak skta mat on, nie przyj dzie tu! tutta forza o tak skta mat on! nie przyj dzie

8a

ff

Ped

vivace. (♩=138.)

tu. Myś — lisz że ps — to przyszliś — my tu

8

ff ff

p

byś ty szczęś — li — wa byś ty we — so — ła Jaśka uj

przed — Tą twe-go ro — ko-ta? tam Jaś-ko pan — z tą pię-knoą

pa — nią rzą-wo-dzi tan! to przyszłą rzo — nę

wie — dzie w tan, oj pięk-naż o — na, pięk-ny

on! oj pięk — na o — na pięk — ny oj piękny!

vj piek-ny nasz pan!

fff

tutta la forza

Chór za sceną

Tenori

pp
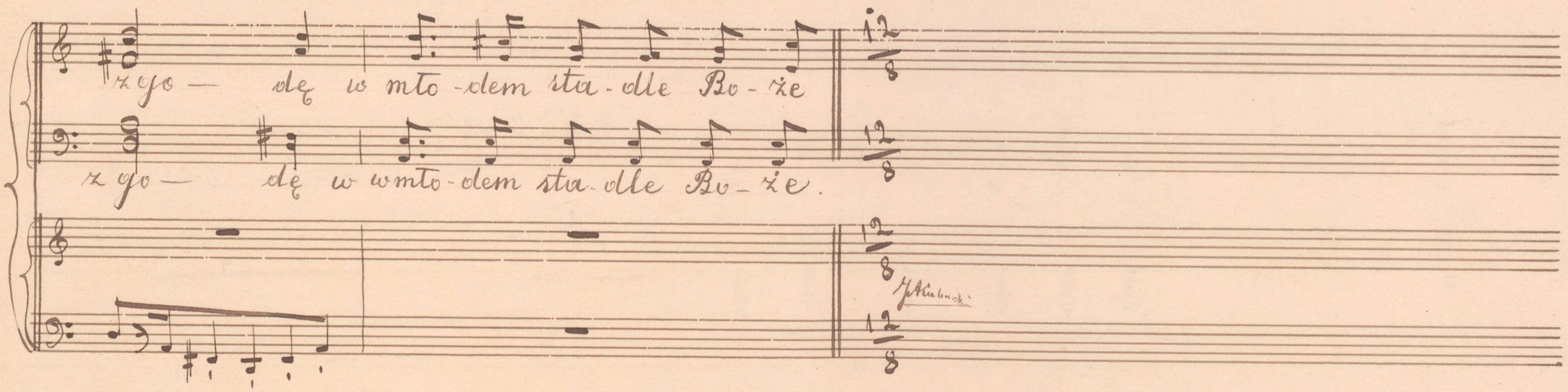
nie-chaj zy-je pa-ra mło-da przy za-rę czyn tych ob-rzę-dzie! wiecz-ną mi-łość, wiecz-ną

Bas

nie-chaj zy-je pa-ra mło-da przy za-rę-czyn tych ob-rzę-dzie! wiecz-ną mi-łość, wiecz-ną

p

M. J.

Z ojo — dę w mto-dem sta-dle Bo-że
z ojo — dę w wmto-dem sta-dle Bo-że.
12/8
12/8
12/8
12/8
J. Stachowski

№10. B. Lento. Scena 7ma

Jontek

Janusz

(do Halki z cicha)

(potych słowach Halka nieprzytomnie rzuca się na ławę, ogłowę na rękach i tak zostaje do następnej sceny.)

Wzrak ci mó — wi — tem, prro si — tem

Piano

Ld. Ld. Ld.

(występując z tłumu zbliża się do stoi Janusza)

(Chór ustępuje wgłąb)

To za — nie

przecie! po cóż tu zno — wu.

Largo

ja.

(spostrzegłszy Jontka wzrusza się gwałtownie

i ten powściągając gniew, mówi stłumionym głosem)

Skąd — że ty tak wo — dzić

ff

mf

sonicsz z da-le-kich gór ciór-pia-co, bió-dne dzieu — cze? wije we usi

19

tam nie do-brze wam? wije jej tam krzywda? Mówie grzej drej cze-go

rall:

rallent

Led:

Allo con brio.

a tempo. [:na Stronie:]

Meesz? Lrze-kła bądź! ha bió-dna zno-wu jest wo —

Led: ff

f Led.

Ktę

Dziè!

I: gnièwnièj

od-wie-dzièsz

jąl

na-tych miast za-bierz

sff

Moderato

jąl

u-stu-żnosć twoją

Pan

twój ci pa-mię-tać

bę — dzie,

od-wie-dzièsz

jąl

na-tych-miast za-bierz jąl

u-stu-żnosć two-ją

Pan

twój ci pa-mię-tać

150

bę-dzie, pew-nym bądź!

o pew-nym bądź!

u-służ-ność twoję Pan twój

ci pa-mię-tać bę — — dzie! o pew-nym bądź!

o pew-nym bądź!

ff

ff

All^o moderato.

o pa-nie

u-służ-ność twoję Pan twój ci pa-mię-tać bę — dzie.

scherzando.

fp

Collaparte mf

All^o moderato.

(5)

nasz chciej li- tość mieć! zmarł ro- dzić jéj się- dzi — wy,

bie- dny kmieć, a matka twoi już daw- no wzię — — mi, a z się —

ro- ku Bóg — on tylko sam!

bo — lu

prze, kleę — ty

78/152

(Ostatecznie miłeremi) (najpokorniej żebrząca) (głęboko tajoną)

Trza, a lu-dzie ~~lu-dziom~~ szy-dzą, gwa — — rzą tam! O do-bry
ludź-mi!

bądź! ta bié-dna zno-wu jest wo — bla — — —

za tę li-tość nad brè-dnè mi- o pa-miè nasz!

o pew-nym bądź!

12

na-gro dzi pan twoj, jak ty za-stu-ży-leś na za to! o pew-nym bądź!

16

o pa-miè nasz!

na-gro-dzi Bóg cię jak za-stu-ży-li-ście na

na-gro-dzi pan twój jak ty za-stu-ży-leś na

4

76

Più mosso.

Ao. o pa — nie nasz! na gro- dzi Bóg

Ao. o pew — nym bądź! na gro- dzę — cię

was, tak jak za-stu-zy- cie na to, o pa — nie

tak jak ty za-stu-gu-jesz na-to, o pew — nym bądź!

pesz

nasz! na-gro-dzi cię Bóg jak ty za-stu-zy-łeś na to, na-gro-dzi Bóg

tak! na-gro-dzi cię pan, jak ty za-stu-zy-łeś na to, na-gro-dzi cię

ac — ce — le — ran — do

was, tak jak za-słu-żyli ści... Bóg od-da wam! Bóg od-da

pan, jak ty za-słu-gu-jesz na to, pew nym bądź na-gro-dę dam

cres — — — cen — — — do

wam! o pa-nie nasz Bóg od — da wam!

o pew-nym bądź! na-gro — dę dam!

gam

allargando

ff a tempo Presto

Ped.

12

Scena 8ma

№ 10. C.

22 156.

№ 10. C. Agitato. Scena 8ma Ciż, Zofia i Czesnik.

Halka.

Zofia

Jontek

Hal — ko uchodź stąd!

Dziemba
Mazurek

Dziw — na ja-kaś Dziew-ka! Co to wszystko zna — czy?
wszys — tko

Stolnik.
Czesnik

Janusz

Co za krzyk? a wy

Chór.

Dziw — — — na ja — kaś Dziew — ka!

Dziw — na ja-kaś Dziew-ka! co to wszystko zna — czy?

Piano.

p

(3)

75 (25)

24/158

mf

Co ten krzyk zna-czyć ma? ja-ka to znów dziew-ka?

Biè — dna biè dna dziew-ka,

to! dziw-ne to! Dzi-wne to! dziw-na ja-kaś dziew-ka,

po cóż on po cóż on przy-wiódł tu tę dziew-kę?

skąd? co ten krzyk zna-czyć ma? ja-ka to znów dziew-ka?

Dziw — na ja-kaś dziew ka! co — to wszystko zna-czy?

cres — cen — do

Jeś — — —

28 160

forte

po — wo-lut-ku, po-ma-leń-ku stu-ma-ni — Teś go — Tą — becz-ka

pp

do Janusza Dziwna dziewka! smutna spiewka. wyjść ka-za — li, o-na da-lej

ff molto espressivo.

O bió — dna Dziew — ko! Smut — ną twą spiew — ką

f

Dziw-na ja — kaś, dziw-na dziewka! smut-na ja — kaś smu-tna spiew-ka,

do Zofii pp

Dziwna dziewka! smu-tna spiew-ka! wyjść ka-za-li, ona

f pp

Dziw

f pp

f Dziw-na ja — kaś dziw-na dziew-ka! smu-tna ja — kaś smu-tna spiew-ka!

f pp

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

(6) (8)

po — wo — lut — ku, po — ma — leń — ku, biè — lut — kie — go go — Tą — becz — ka

Da — léj, Da — léj nó — ci nu — ci nó — ci Da — léj

serce się nie zbudzi, dla ra — do — śnych ludzi mi — ty tyl — ko śmiech dla ra — do — śnych lu — dzi

przecież. prze — cie wyjść ka — za — li, o — na śpie — wa, śpie — wa da — léj

Da — léj, Da — léj nu — ci nu — ci Da — léj

prze cież

prze cież. prze — cie wyjść ka — za — li o — na śpie — wa. śpie — wa Da — léj

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

Più mosso

Stu-ma-ni-Teś so--ko-leń ku!

smu-tny śpiew, straszny śpiew, ach od-dal jąk!

Dla ra-dośnych ludzi mi-ły tył-ko mi-ły tył-ko śmiech.

nie zwa-ża-jąc nic, śpie-wa nie zwa-ża-jąc nic.

smutny śpiew, straszny śpiew! od-da-leń jąk (: daje znak Dziembie :)

nie nie zwa-ża-jąc nic.

nie zwa-ża-jąc śpie-wa da-leń. nie zwa-ża-jąc nie zwa-ża-jąc nic.

cres- cen- do

ff Ld.

Più animato.

za bi — też mnie!

/do halki/ o dejdź/ztej za —

/przy halce/ śpiesz-my/ztej za —

f wynoś cię się

/z Chórem/ precz stąd! precz/za —

/na stronie/ Ja Bo — że Ta —

/do siebie/ a to dziw-na

precz stąd! precz/za —

ff

p

ff

Bo — że! bła — da!

ba — wy idź ~~idź~~ cie do cre — la — dzi!

ba-wy! spieszmy precz! spież-my z/tej za — ba-wy, spieszmy precz!

ba — wy, idź-cie do cre — la — dzi.

/ na stronie /

ba — wy niech twa dłoń pro — wa — dzi! śród za-ba — wy

rzecz to dziwna rzecz! nie-po-ję-la sprawa! dziwna rzecz! a nie psuj-cież

ba — wy idź-cie do cre la — dzi!

ba-wy precz/stąd precz idź-cie do cre — la-dzi, a stąd precz! Sam wam da-drą

So — ko — le

o — dejdź-cie stąd! o dejdź cie — dna

u — chodź — my stąd! Dość już nam! Dość już nam

przecz zra — ba — wy, a u — chodź-cież stąd. Do cze-la — dzi!

Chłop ten wa — dzi, nie-chaj już- dzie precz! Bo — że! niech twa

nam za — ba — wy i u — chodź-cie! Jdź-cie do cze la dzi! a nie psuj — cież

przecz zra — ba — wy, a u — chodź-cież stąd!

Do cze- la — dzi!

Da — dzą stra-wy, a u — chodź-cież stąd! a do cze la-dzi! Do

Led: Led: Led: Led:

82

(1) (13)

mój! so — ko — le mój! zgu—

zkej za ba — wy, o — — — Dejdź bié — dna zkej za — ba — wy

kej za ba — wy! Dosć już nam! Dość już nam kej za ba — wy!

precz z za — ba — wy! Do cze la — dzi! precz z za — ba wy!

Dłoń pro — wa — dzi! bié — dną niech twa Dłoń pro — wa — dzi!

nam za — ba — wy! niè mię — szaj — cie nam za — ba — wy

precz z za — ba — wy! Do cze — la — dzi! precz z za — ba — wy!

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

bi — Teś mnie! za bi — — — Teś mnie!

Do cre-la-dzi! tam wam bę da ra-dzi, nikt nie skrzywdzi cię!

Dosé już dość! u — chwdź — — my precz!

Do cre la-dzi! tam wam bę-da ra-dzi, a z za-ba-wy precz!

~~do fontka~~

chłop ten wa dzi ~~strach~~ za — ba-wy wa dzi, ach by po szedł precz!

Do crela dzi tam wam bę-da radzi a z za-bawy precz!

Do cre la-dzi tam wam bę da ra dzi a z za ba-wy precz!

gra

ff

Ped:

83

168
34

gax

loco

fine

13

Nr 10. A. Molto agitato. Finale.

Chór

Piano.

Daj! (Halka nieporuszona z początku na głos chóru, pojmuje nareszcie, porywa się i uderza we drzwi.)

daj!

Halka.

Puść-cież — cię mnie!

puść

Coco

Ped: Ped:

I

2

3

4

84

czaj — cie mnie! Au — Oj — ciec dzie-ciąt-ka mo — je — go, Au

Più presto.

oj — ciec dzie-ciąt-ka mo je — go!

Jontek:

[odciągając Halkę od drzwi pałacu]

U-chodź — my z miejsca

[do Jontka]

ah pusz-czaj mnie!

te — go; zo ba-czą cię! u chodź — my stąd! zo-ba-czą

/: wyrywa się i biegnie znowu do drzwi pałacu :/

Ah pusz-czaj mnie!

Pusz- czaj — cie! pusz —

cię! zo - ba - czą cię!

(3)

czaj — cie mnie! Au oj - ciec Dzie-cią-tka mo — jé — go! Au

oj - ciec Dzie-cią-tka mo jè — go! Do La — na na —

/zwracając się do Jontka/

po stu chaj mnie?

85

sze — — go o Jont-ku pro-wadź mnie! Do

u-chodź-my stąd, Hal — — ko spiesz. zo-ba cra cię,

pa — — na na — sze — — go o Jont-ku pro-wadź

po-stu-chaj mnie u-chodź-my stąd! o Hal-ko

ff

[do pałacu]

mnie! o Jaś — — ku! pa — — nie!

spiesz. zo ba cra cię!

ty u-słysz mnie! o Jaś — ko mój! ty u — słysz

o Hal — ko spiesz! co ba — cza

mnie!

cię!

cres — cen — do

Ko! wy — stu — chaj

spiesz po — krzyw — dza

Scena 6ta

/Marszałek i Chór Jonkek i Halka/

V. Subz.

Scena 6ta Ciż, Dziemba i Chór.

Halka

mnie!

puszJontek

cię

Dziemba

Mezza voce (z drugim tenorem:)

Chór

/we drzwiach pałacu/ Co to za gwar co wzno-si się? i ha — tas

Co

gamy

Piano

f ff

czaj cie mnie! /: od ciągu Halkę na przód sceny/

Nad dwo — rzą już!

Jon co o-zna-czać ma? co to za gwar co wzno-si

ma? co to za gwar co wznosi się

ff

2

6

pusz-czaj — — — — — — — — cie mnie tu pa-nicz mój

— — — — — — — — —

Jaś — — — ku mój!

Jaś — — — ko

cię, o Hal — ko śpiesz, u-chodź my stąd! śpiesz o Hal — ko

Dziemba

Mazurek z 2m tenorem.

precz stąd! precz z/za — ba — wy! precz stąd! precz z za

precz stąd! precz stąd! precz,zza ba — wy precz! precz stąd! precz stąd

Ld:

I.

mój!

śpiesz po krzyw dzą ćż!

ba — — — wy! Do cre-la-dri! precz z za ba — wy!

precz z/za ba — wy precz! Do cre — la — dri! tam wam bę — dą

cres — — —

8

Jontek

Jont — — ku! Do

Halko stu — chaj mnie, po-stu-chaj mnie!

Do cre-la-dzi

Da-dzą sta-wy, a z za-ba-wy precz.

ra-dzi, Nam cyam

Da

loco

cen — — — — — Do

pa — — na! Do Jas-ka pro-wadź mnie! Do

u chodźmy stąd, Hal — — — ko spies, po krzywdzą cię!

88

Nr 178

pa — na na — sze — go o Jont-ku pro — wadź

po stu chaj mnie, u-chodź-my stąd, o Hal-ko pieśń, o

przec. nastronie Tej dziew-ki krzyk co zna czyć ma? co zna-czyć

mnie! o Jaś — ku pa — nie!

spieszpo-krzyw-dzą cię, wy-pę — dzą nas, u — chodź-my

ma? wy-pę-drać ka-żą was, wy-no-sić się z tąd

wy pę-drać ka-żą was, wy

o ty u – słysz mnie, o Jaś — ko mój! ty u — słysz

wrar,

o Hal — ko spiesz, po – krzyw — dzą

wrar, sprecz!

wy-pę-dzać ka-żą

wy-pę-dzać ka-żą was,

ad libit.

a tempo.

mnie!

cię!

was

nu-że wy-no-ście się stąd

u — chodź my

wrar sprecz — stąd

nu-że! wy-no-ście się stąd wrar!

sprecz — stąd!

cres — cen — do

Jas

XP 180

ko! o Jaś —— ko!...

stąd o spiesz!

z za — ba. — wy!

z za — ba — wy! 2

11

Spostrzegłszy wchodzącego Janusza urywa śpiew
i wpatruje się w niego obłąkanym wzrokiem.

Scena 7ma

Ci sami i Janusz

Nr 10. B. Lento

f. f.

Akt. Szecsi

Andantino.

Piano

pp

Ped:

p

pp

ff Ped:

p. cres - - -

cen - - - do

ff p.

3

2

90

G & C 21

p molto cres – cen – – do ff

ff p molto cres – – cen – – do ff

(3)

m.g.

Ped.

pp.

Ped.

pp.

(3)

fr Lud:

cres cen do

molto crescendo

viten

cres cen do

Zastona spodnosi sie

Galop.

184

4.

Na wsi u Janusza. — pomiędzy 2gim a 3cim aktem upływa miesiąc.

Górzysta i skalista okolica wiejska, wieczorem o zachodzie słońca. Po jednej stronie widzów wystający róg karczmy, przed którą siedzi na ławie kilku wieśniaków górali i góralek; kilku siedzi na górach i skałach; inni z drugiej strony wchodzą. Słychać z daleka dzwonek nieszporny.

Moderato, non troppo lento.

Piano

Ped.

m.g.

m.g.

3

3

2

f

p.

5

3

№ 11. Moderato.

Scena Pierwsza.

Dziewczęta. Chór z kościoła wychodzi powolnie, pod wpływem dopiero co ukończonego nabożeństwa śpiewa wrocznie, aż do słów: „ O nie długo "

Kobiety. /: głos ten do końca sceny rozkaje na ostatnim planie; nie można dość zalecić staranne wykonanie

Chłopcy. Solo. tej małej roli: mało być Mitopak Stroniący gromady zdaleka tylko biorący udział w jej poruszeniach :/

Do nie-szpo- rach, przy nie-dzie- li, skoro jesz-cze ston ko jas — — ne, rallent.

Starzy.

Piano. Moderato. pp

a tempo

po- nie .....

sko — — — ro ston ko jas- ne, człek ....

po nie-szpo- rach przy nie-dzie- li, sko ro jesz-cze ston-ko jas — ne, człek się nie- co

Ped. a tempo. Coll B.

92

Gal 11.

6.

roz-wle-se — li, wszak się ca-ły ty-dzień po — ci, niech się nie-co roz-o-cho — ci,

m. g.

Ped.

rallentando

a tempo, più mosso.

wszakto tylko je-go wo-las ..... ne!

ne.

ne!

ne

pp.

a tempo, più mosso.

i allent.

7.

f: Chór przechodząc wśród potocznej rozmowy, występuje na przód Sceny.

z swą boh-danką tu przy-

z swą . . . . . .

Ot nie dtu — go pa-nicz mło — dy z swą boh-dan-ką tu przy-bę — dzie,

bę — — dzie,

Tam we dwo — rze bę-dą go — dy, już-ci nie za-po-mną czte-ka!

Chór we —

93

dwo — rze bę-dą go-dy, człek przed bie — dą wciąż u-cie-ka, a ta

a ta zmo — ra za nim, a ta zmo — ra

zmo — ra za nim wszę-dzię, a ta zmo — ra za nim a ta

Più mosso.

go-ni za nim wszy - scy. Więc wesoło — Tą i o - cho - czy niech nam będzie dzień dzi.

Più mosso.

siej — - szy, więc we-soło — Tą i o - cho - czy niech nam bę-dzie dzień dzi —

10.

siej — szy. Ju-tro zno — wu Dzień ro-bo — czy, a po-ju — tne mo rol-niej- szy,

— — szy.

— — szy. Ju tro —

wię we-lo — ty wię o-cho — czy niech nam bę Drie Dzień dzi- siej — szy.

molto cres - - - - cen - - - - - - do

Jutro zno - wu dzień ro-bo - czy, i po ju - tre dzień ro-bo - czy

molto cres cen do

cres cen do.

po-tem pięsz - cze mo zolniej - szy, po-tem pięsz - cze mo-zol-niej - szy,

cres cen do.

12.

Più lento.

więc we-so — ty, więc o-cho — czy niech nam bę-dzie dzień dzi— siej— szy,

più lento.

a tur dandp. ~~ritardando~~ a tempo primitivo.

ancora più lento

Więc we-so — ty, więc o-cho — czy niech dzi-siej-szy bę-dzie dzień.

ancora più lento

~~ritardando~~ fp. a tempo primitivo

dolce

tutta la forza.

a-tur'''dan-do. fp Di — —

Un poco più mosso

mezza voce

m.v. parlando

scherzando

Czy też pa-nicz nasz bez Du my

Do-bry pa-nicz! on bez m.v.

Allegro

czy też pa-nicz nasz bez

Do-bry pa-nicz! on bez

Un poco più mosso.

p

mi nu en do

na we-se-le sprosi ku my?

Du my na we-se-le sprosi ku-my?

non troppo lento

un poco più lento.

m.v.

Oj ko-bie ty, oj dziewczę-ta!

mf

95

m.v. Più mosso.

ja-nicz to do-bro-ci rzad — — kiéj

m.v.

ja-nicz to do-bro-ci

ja nicz was u ro kiem pię — ta

Più mosso

p.

ta-ki grzeczny, ta-ki gład — — ki!

rzad — — kiéj, ta-ki grzeczny, ta-ki gładki!

m.v. Più lento.

Grzecznyć on - to, do bry w sto wie,

mf.

/: wgłębi Sceny, na wzgórzu/ Tenore Solo.

ad libit:

Więcwe so — ty,

ral — — — len — — — tan — — do

gładki ali — ca jak pa no — wie Oj ko bie — ty!

ral — — — len — — — tan — — do

ad libit:

/Wiecrór./

a tempo, non troppo lento.

więc o cho — czy niech nam bę dzie dzień dzi - siej- szy.... ston — ko gaśnie. dzień się

rallent:

a tempo.

mro — czy i Skrzyt/gó-ry co — raz mrozy rall. — szy a tempo

pp. Corno.

rallent.

a tempo.

a człek swo — bod — niej — szy, a — — — — smut —

a — — — — — — — — — — — — le i smut —

a człek ja-koś swo-bo — dniej — szy, a-le ra-zem i — smut —

a-le

i — — smut —

a człek.

14

p.

riten:

rallent

niej rallent. rzy.

rall:

niej — rall: — — rzy.

Solo

ad libit. Więc we-so — ty i o-cho — czy

Lentamente

rallent.

ritard:

a tempo 1o

tutti

niech nam bę-dzie dzień dzi- siej — rzy. Ju-tro zno — wu i po ju — tze

(15) Ju-tro zno — wu dzień ro-bo — czy i po-ju — tze

a tempo 1mo

98

18.

cres — — — — — — —

Ju-tro rno — wu i po ju — trze ....

Dzień ro — bo — czy, po-tem jesz — cze

Dzień ro bo — czy i po ju — trze ....

molto cresendo

cen — — — — — —

więc o – cho – czy niech nam bę-dzie dzień dzi – siej – szy,

więc o – cho – czy

szy

a – tur – dzi dzi – dzi – do.

a tempo 1mo
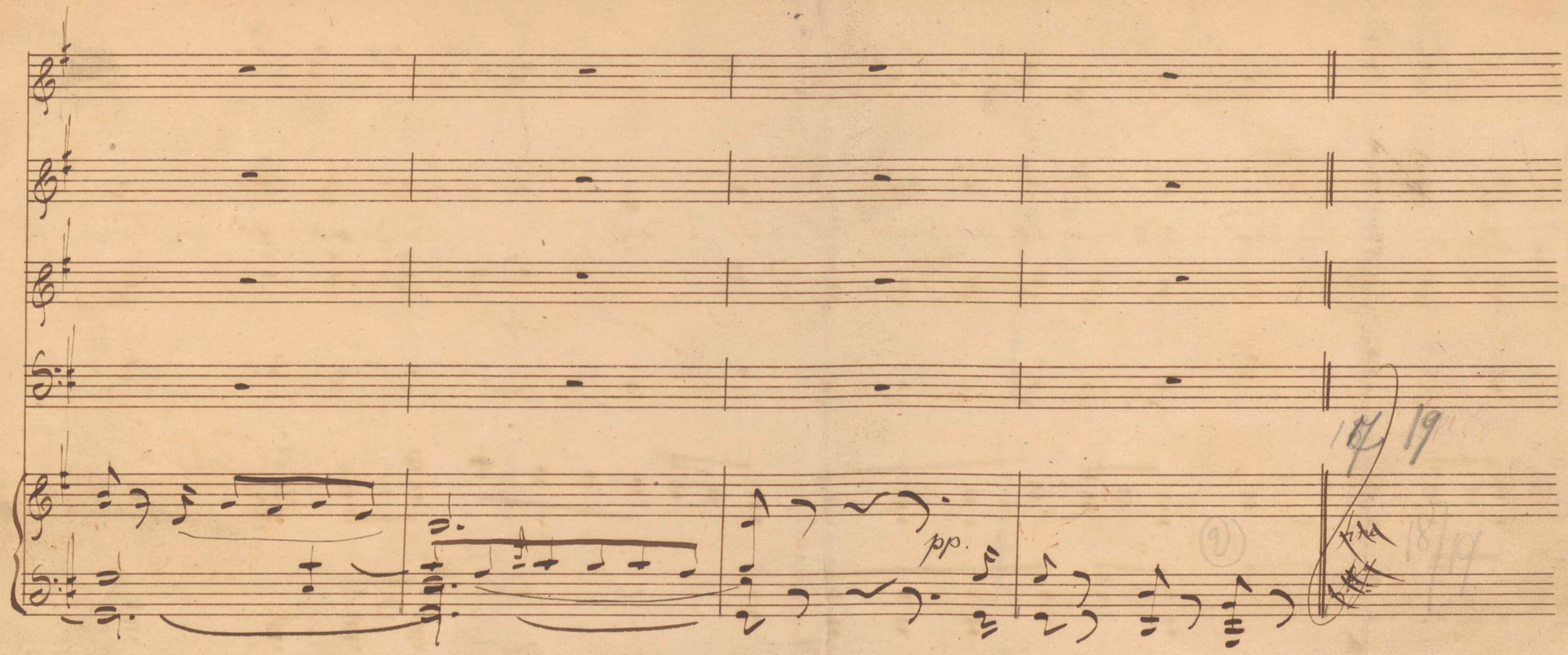
więc o – cho – czy niech dzi-siej-szy bę-dzie dzień.

tutta la forza

allargando.

ff a tempo 1mo

Di – mi – – nu –

Nº 12. Ndur

N° 12. Tance góralskie.

Allegro non troppo.

Piano

pd

cres

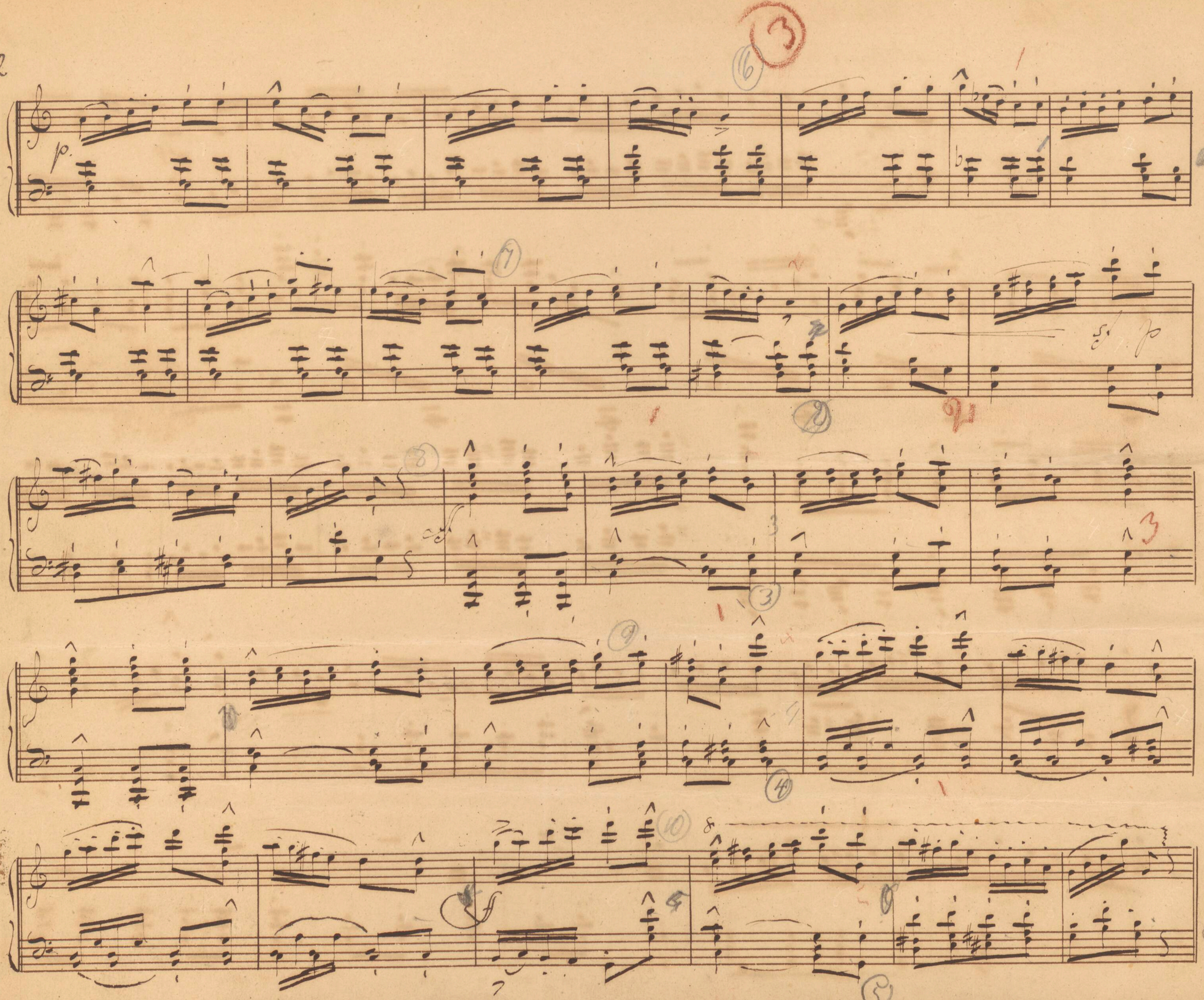
cen

do

pd

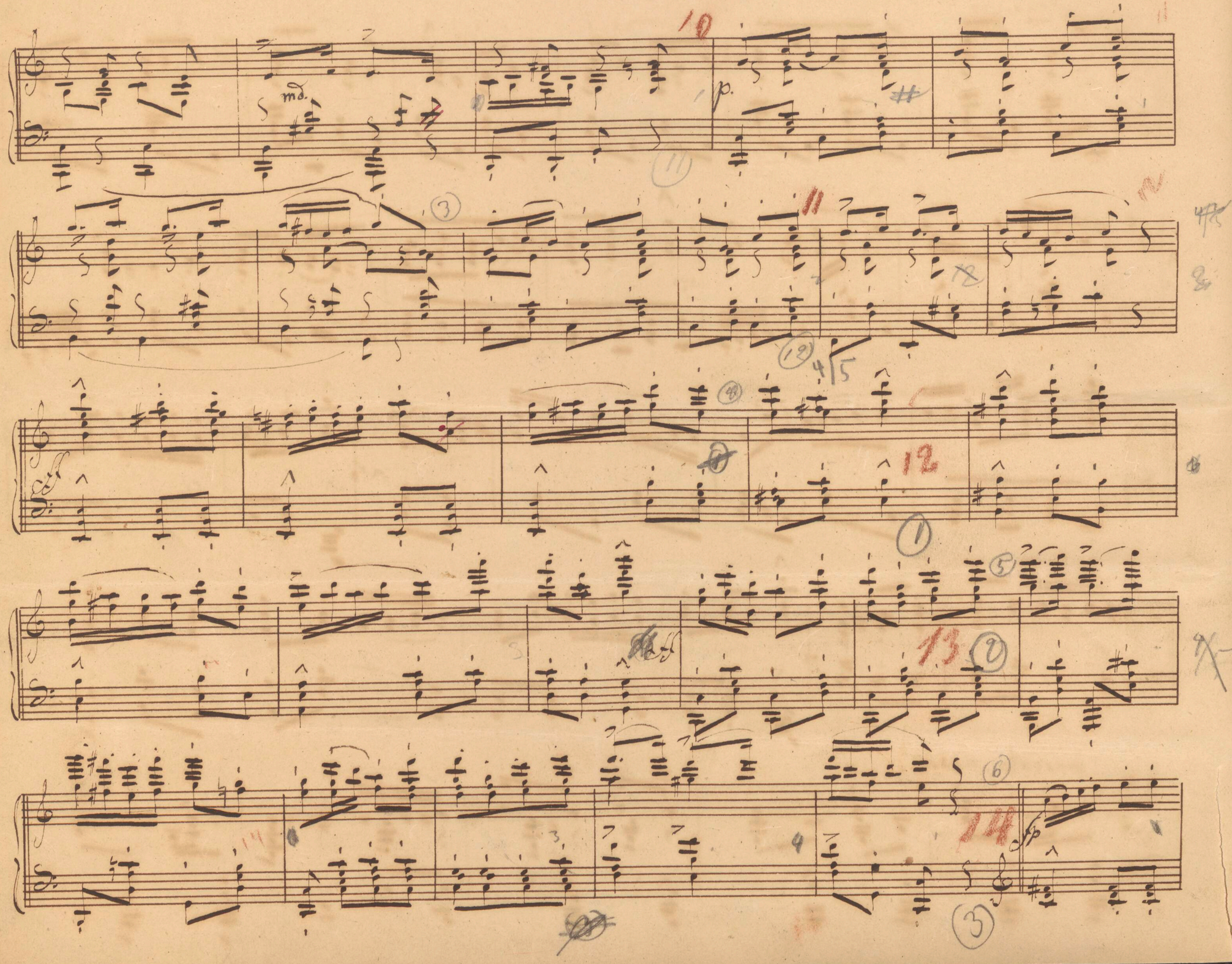
mi — mi — en — do

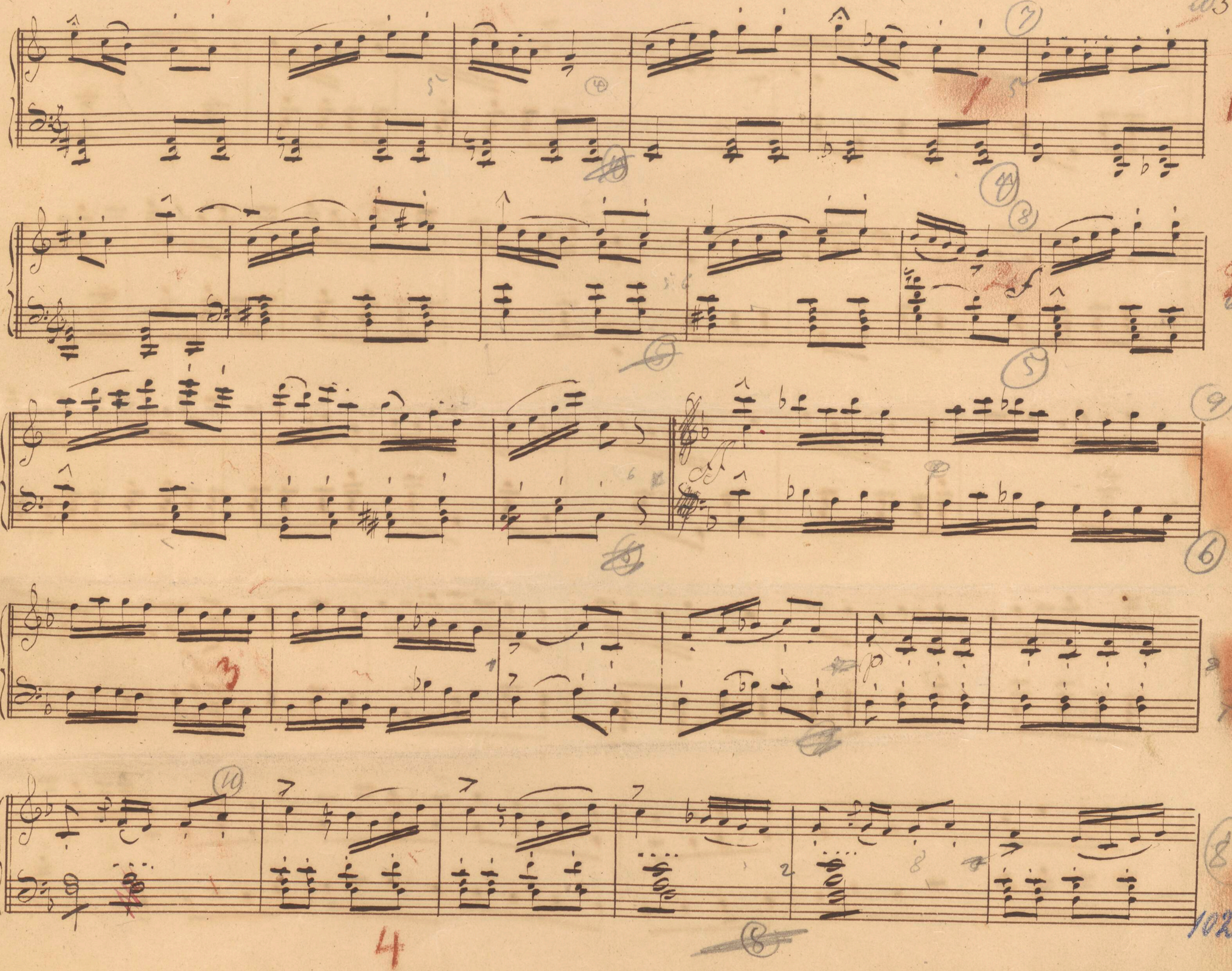
G. & C. 22

p.
f
p

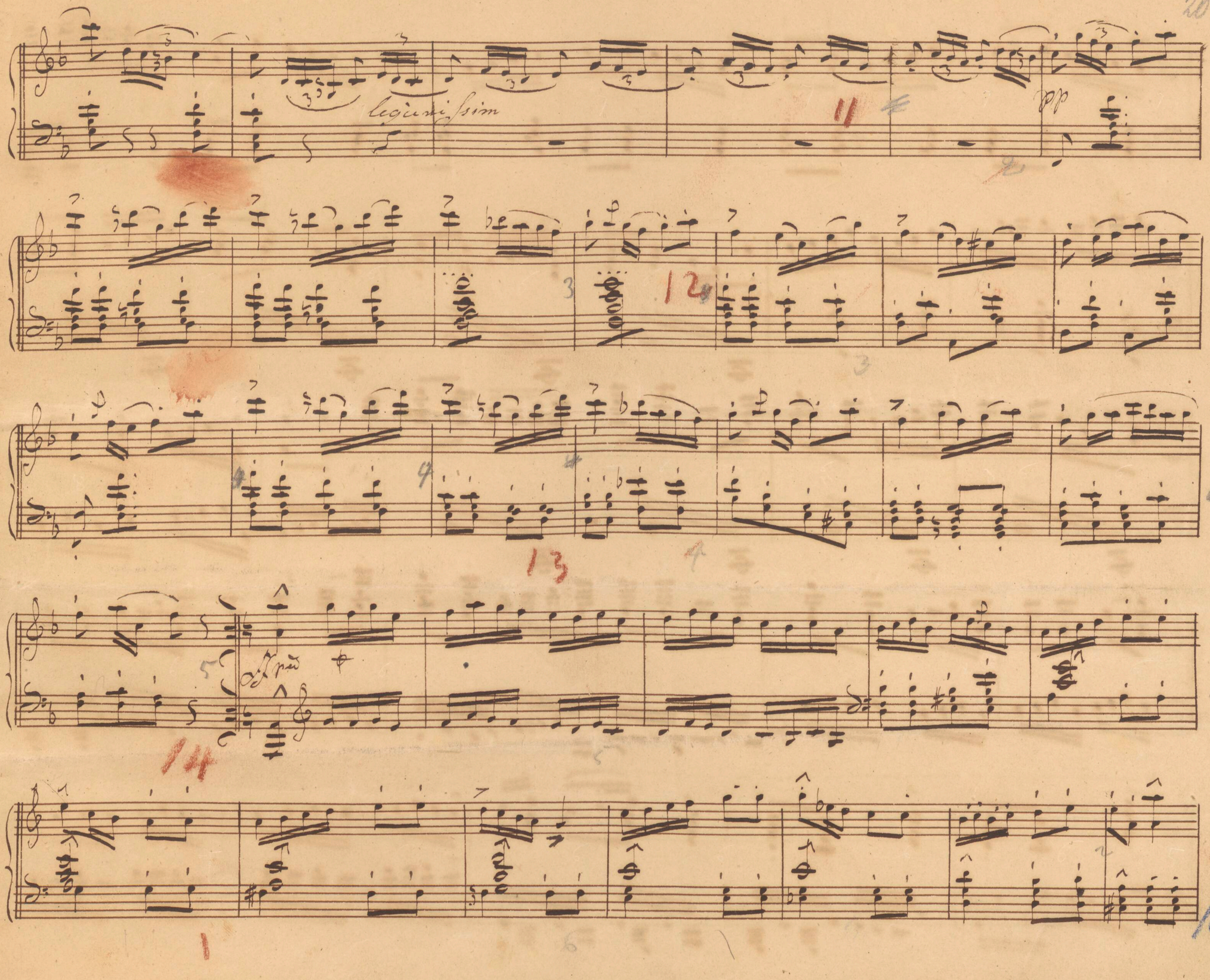
grasioso

marcato assai.

md.
p.
ff

dolcissimo

legatissim
pp

cres -
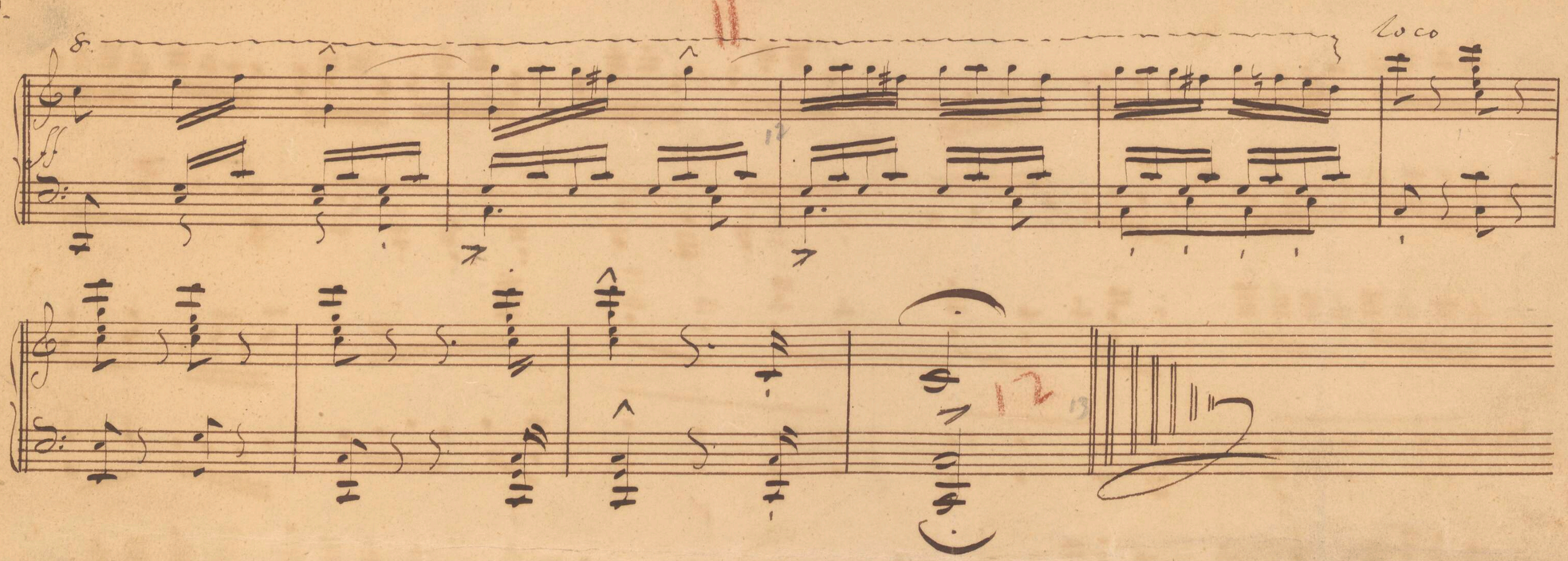
cen - - - - do

acg

loco.

molto staccato

cres - - - - - cen - - - - - do

8.
loco

Scena druga.

№ 13.

Moderato. (Jontek, i Halka obstąpiona przybywają z głębi sceny).

Halka

Jontek

Chór.

Soprany.

Alty

Da - brzaj - ta!

Tenory

Pa -

Moderato.

Piano

Co to za chłopak?

Co to za chłopak?

Basy.

Cóż tam?

przy by – wa z dziew kąą.

Lecz dziew –

To Jon-tek!

tak! to Jon-tek!

Jontek

~~Do we se la rozpięć wam Boże~~ Bóg daj ra-dość wam!
Niechaj bę-dzie po-chwa-lo-ny!

czy – na

Na wieki!

Con inglese

Led:

*Led:

*

Lecz gdzie bie da, nie po-mo-że ~~na wek śpiew-ka~~ tam. więc was
śpiew ni wyr- was

15
107

nie gro-wi — Kam gdzie ka

To Hal-ka, to o-na! to

mf

To Hal-ka!

mf

To Hal-ka!

mf

mf

f

p.

~~Dziecka~~ ~~na~~ ~~wsi~~ wsi.
dziew - czę z na - szej

/:z boleścią:/

Skąd to Jontku wró - ci - li - ście? skąd tę dziewkę przy - wie - dli - ście?

jaką przy wie dli' - ście?

Skąd tę dziew - kę, skąd przy wie dli' - ście?

108

jak zmie-nio-na! jak zbie-dze-na! aż spoj-rzeć na nią wstręt!

jak zmie-nio-na! aż spoj-rzeć na nią wstręt!

jak

(13)

Powtarza

/: ~~Powtarza~~ bez myśli Słowa Jontkaj /: ~~Halka~~ Più lento.

Wracam z miasta od pa - ni - cza... nie po - zna - li mię z o - blicza... bom za - mie

/: ponuro /

Wracam z miasta od pa - ni - cza.

mf.

Allegro.

nio- na bom ja ptak.

Andantino.

Na mą bré-

Allegro.

Andantino.

i nie-do-lę po cóś zle-ciał tu na po-le! po cóś znęcił go-ła-boczka, i stu-ma-nił

12.

mój so-ko-le bie-lut-kie go-łą-becz-ka, sha-ma-ni-teś go!

Tempo 1.o

Biè-dna Hal-ka! jak zmiè-nio-na! a-że spój-rzeć na nią wtręt! zmiè-nio-na! zbie-

Jak zbie-

Biè---dna Hal---ka! a-że

Jak zmiè-nio-na!

tempo 1mo.

col

Recitativo.

ak.! zwyczajnie pański sprzęt! Tak się koń-cza

dzo-na! aż spój-rzeć na nią wstręt.

dzo- na! aż spój-rzeć na nią wstręt!

jak zbie-dzo-na! aż spój-rzeć na nią wstręt.

Recita-

f lento

za-le-can—ki! Pa-nier u nóg swej boh dan/ki, ~~cesini-kow-nej~~ gdad-kiéj pa-ni, gdzież o dwor-ce
Stol-ni-kow-ny,

Lento.

112

2226
XC.

Lento.

p

Lecz nie sprzedał duszy dla niej, duszy czar — ~~tu~~ tu ...

Idź da-na stronie!

pom-nicć ma!

All^o moderato.

a tempo ~~Più mosso.~~

f ~~mf~~

staccato

141

1: Otaczają Jontka z ciekawością:)

a mezza voce:

piu f.

m.v.

piu f.

f

O-po-wiedz Jont-ku jak byto tam? o-po-wiedz Jont-ku jak byto tam? jak się to

m.v.

piu f

m.v.

piu f

ff

T

B

f

O pro — wiém wam

stało o - pro - wiedź nam....

O pro - wiedź

Allegro.

Recita.

Przyślij-my wtaś-nie wza-rę-czyn chwi-lę.

Recita.

20. 330

a tempo.

Gdy ją zo-ba-czył, po-czął ją mi-le ~~ma-nić~~ głas-kać i du-rzyć słow-ka-mi ~~swó-mi~~ czcze-mi; i rzu-cać

f a tempo.

~~a rok~~ o – man cza – ra – mi swe mi,

po-tém za miasto wy-sy-łat ją.

ppp

ff Presto.

3

145

Nie mo-głem znieść kłam-stwa tych słów,

praw-dem po-wie-dział! on mnie i

tempo più lento.

ja za bra-mę wy-gnać kazat jak psów!

[z przerażeniem] Ach!

[Chwila milcze-
nia:]

Ach!

Più lento.

[ponuro] za bramę wy-gnać ka-zat... jak psów!

a tempo più lento.

/: w spokojnem uniesieniu /

Halka

Recita:

Znów mi się zja — wiasz! tu ma — nisz znów?..

so — ko — le — ku...

Recita:

ddd

m.g.

Led:

più f:

mój so-ko-le...

pp.

nie, nie, nie....

Allegretto.

Go-ta-be-cek

ralent.

pp.

Allegretto.

leggiero

p.

Più lento, e sempre rallentando.

nad gó-rą-mi aa trze-po-tat skrzy-det-ka —— mi, a-le już nie bie-lut-kie-mi,

Più lento e sempre rallentando

Lecz krwią własną czer-wo- ne mi za trze-pe- tał skrzy det ka

F 339

mi i jak ka — mień spadł ku —

17

11 18/19

No 11.

molto Agitato, quasi presto.

zie-mi.

f

Tak to

To ta-ka do-la ich, to do-la

Tak to, tak dziewcz-ta-mi! to ta-ka do-la ich!

molto Agitato, quasi presto.

f m. d:

m:g:

1

G a C 24

11.

f

Aak to! oj

Aak zdrów-cza-ta-mi oj tak to znèmi! oj tak to

ich, to do-la ich, oj

8va

z niemi ' oj bied — na nie — bo — ga, oj biednaż o — na! Tak to zdrow —

Tak

gan

coro.

4.

O — jur nie
Ot — i nie

Do — — — la! tak to! oj tak zdrów-cze

ka — mi! ta — ka, to do — la ich! ich!

Tak to! oj —

ich!

ich!

Dłu-go Pani stwo na ślub zca — Tą cze — re — dą tu się

pani

Ach-mi! to taka do-la ich, tak! to tak to! oj tak zdrów-cz

Tak zdrów-cz — Ach — — mi!

Tak to oj tak to zdrów cz

ta-ka! to Ach-ka do-la ich!

ich!

tak zdrów cz

to do la ich

oj'—

8va

low.

1.

8va

(3) 121.

Più mosso

ziwa — — — laj

ta — — — — — — mi!

patrz-

ta — — — mi!

patrz

patrz

ta — — — mi!

jeden z Chóru ogłasza kruka lecącego
i niemym znakiem pokazuje gromadzie

patrz

tak — to!

patrz

loco

Più mosso

Ped.

sfp

cie!

Ach patrz — — — cie!

Ukruk czar — — — — — ny nad

ha — — — — — la!

czar —

czar — my

fp

ny

krwk

ny

wzle — ciat mad

krwk czar — ny krwk wzle

ga

wzle — ciat nad Ha — — — la, jak

Ha ha — — — — la wzle — ciat nad nią, jak

loco

cres — cen —

Halka

vallent.

....zgo — łąb — ki

gdy — by

wie

trzyt...

ga

do

poco presto.

trmp.

ff

(z wybuchem)

ff

Tak to! tak zdrie-wcze-ta-mi! ta-ka do — la ich, tak to

to ta-ka do — la ich.

poco presto.

ff

14 252

tak zdziw-cę — ta-mi! tak! oj tak to mnie-mi! oj tak to

tak to oj

8va

1.

9

zniemí! o brè - dna nie - bo — ga! oj brè dnaż o — na! tak to zdrów-

tak

ga

loco

ka — mi! ta — ka to do — la ich!

ka — mi! ta — ka to do — la, tak zdrew-cę — ta — mi!

Ja — ka to do — la! Ach zdzie-wcz — ta — mi!

fa — ka to do — — la, fa ka to

pp

pp

più mosso. ppp. 7 mezza voce

Do la ich Nie mie tij nie bo-go zgrze-szy-łaś

ancora più presto e ppp.

sro go boí na kim in — nym boí na kim in

Bie dna o bied — na Bie dna nie bo — ga bie - dna nie

10/11

più presto.

(wgłębi Sceny) Pawlak

ff

O- tóż ja

nym na in nym twój cię — ży grzech!

bo - ga! nie twój to nie twój grzech!

più presto.

Lev.

piano.

129

23. 260

Daj!

Już ja Daj!

Już ja Daj!

Presbissimo.

14.

Akt czwarty.

Późny wieczór, plac otoczony wierzbami. Po jednej stronie widzów drewniany kościołek wiejski z cmentarzem, po drugiej widać wystawę dworu, dalej chaty wiejskie, w głębi wzgórza i skały, między któremi wije się rzeka.

Recit. Jontek.

Nie-szczęs-na Hal-ka! gwał-tem tu i - - - - dzie. Za ma-łoż

jesz-cze krzyw-dy w jej bié-dzie! ciąg-le na my-śli pa-nicz nie-wier-ny.

ac-ce-le-ran-do. a tempo moderato,

Gdy ją z żo-ną tu zo-ba-czy u-mrzeć go-to-wa!

marcato assai.

con anima

O Ja-ś-za pi-to-sier-ny! niech Two-ja dłoń ją u-cho-wa! Ty

chroń ją Pa- nie, chroń!

p. pp.

Że- by ją tam po- wstrzy-

ma- li! Ja nie- mo- głem.

Dudarz ś. w głębi sceny wchodzi na górę

Allegro.

pp.

i zaczyna wygrywać wesoło:)

pp.

di- mi- nu- en- do

un poco ri- te- nu- to

Jontek (odwracając się nagle:)

Moderato.

Hej du-da—rzu! zkąd-że wraz we-so-Te-goś-cie za-gra-li?

mf

pin lento

Dudarz. Recit.

Jontek (kiwając ręką)

Recit. lento

Dudziarz: Trze-baż ślub po-wi-tać Ku-mie.

Jesz-cze czas!

Ja-koś le-piéj się ro-

a tempo

pin lento.

Dudarz.

Jontek.

zu-mie, gdy, du-da--rzu, smętniej gracie.

po na-sze-mu?

Oj tak! oj tak

molto crescendo.

bra-----cie!

Dumka.

Andantino.

ad libit.

Szu-mią jo- dły na gór szczy-cie, szu-mią so- bie w dal! i mło-de-mu

a tempo.

smutne życ-cie gdy ma w ser-cu żal. Z in- nych lu- dzi do ni- ko- go, ~~tak ko~~ do cie-

je- no

bie nie- bo-go! oj Ha-li- no! oj je-dy- no! dziew-czy-no mo- ja, dziewczyno mo- ja!

più lento.

Oj ha-li-no! oj ~~dzien~~ je-dy-no! dziew-czy-no mo-ja!

p.

colla parte

tempo I^mo

dolce

ped

dolce

Już w dzie-cin-ne la-ta na-sze ja do czar-nych skał po gniaz-dec-ko bieg-łem

dolce

nad prze-pas-cie, bym ci pta-sze dał. Zaw-szem to-bie naj-won-niej-szych

Kwiatów przy-niósł z gór, a z od-pus-tu naj-pięk-niej-szych da-wał Ko-ra-li-ków

sznur, a z od-pus-tu naj-pięk-niej-szych da-wał Ko-ra-li-ków sznur. Nie mam ża-lu

do ni-ko-go, je-no do cie-bie nie-bo-go! oj Ha-li-no! oj je-dy-no! to wi-na two-

dolce.

ja.

Ro- śnie Krza- czek, w drzew- ko ro- - śnie! ty u-

a

ro- śtaś gdy- by czar. Ach! za to- ba- bym ra- do- śnie

più mosso

wsko- czył w og- nia

più mosso.

żar.

sf. tempo 1mo

La- ta jak- by

Oboe.

accompagnato.

ped. sp.

wich- ry bie- gą jak po- to- - - ki mknąc

przy- był pa- nicz i dla nie- go po- gar- dzi- taś

ped. ped. ped. ped.

(1) (2)

mnq: Nie mam ża-lu do ni-ko-go je-no do cie-

bie nie-bo-go, oj Ha-li-no! oj je-dy-no! dzie-wczy-no mo-

ja! dziew-czy-no mo-ja!

10. 270

oj Ha-li-no! oj je-dy-no! dziew-czy-no mo-

2513

Colla parte

(8)

ja.

molto espresivo.

Oj Ha-li-no!

31

oj je-dy-no dziewczy-no mo —— ja! mo-ja Hal— ko ty je=

dy- no! ty dziew ---- czy — no mo ——— ja!

ritard.

ritard. a tempo.

tremo- lan— do.

(: Dudarz oddala się przegrywając :)

f

di- mi- nu— en— do.

Dziemba, potém Stolnik

№ 16. Scena Trzecia Ci sami i ~~Mazurek~~, potém Cesarz

Janusz i Zofia.

Piano

Ped.

p.

cres cen do.

mf

Halka

Zofia

Janek

Dziemba
~~Marszałek~~

Stolnik
~~Czepiński~~

Janusz

Sopranowy

Altowy

Tenorowy

Basowy

Chór

Piano

Dobrze zejście tu grom - ma - dą! przywi - taj - cie mi roz -

ff

mf

f

gtoś-nie i go- | ktoś- cie się ra- | dość nie go-wi- | taj cień mi roz- | gtoś nie i go-

mf

któ - cie się ra - do - śnie mło - dej pa - ni

pa - ni

po - wi - taj my ja, we -

pow -

p.

po-wi-taj-my ją roz-głoś-nie i po klon-my się ra-

p

po wi-taj-my roz-głoś

so-to, roz głoś nie,

po-wi-taj my

f

taj-my ją roz-głoś-nie,

po-wi-taj-my ją roz

f

p

5

Dośnie, ra do — — śnie, ją roz-gło —

nie, i gło — śmy się ra - dość — nie, po-wi- taj my ją roz- głoś —

ją, i gło-śmy się jej ra — dość — — nie, po-wi-taj my ją! po-wi-

głos — nie, po-wi taj — my ją roz — głoś —

p. scherzando.

Stolnik. Cześnik. / : wchodzą :

Jak się ma - cie mo - je

mie.

mie.

taj - my ja.

mie.

ff

Ped:

mf

7

140

dzię — ci!

Chór: Tucho:

p. Dzię-ku-je — my Je-go — mość — ci!

p.

fp.

Janusz /wchodząc/

Jak się ma-cie do-brzy lu- -dzie!

Dzię-ku-j'e - my pa-nu'-

ff Ld:

fp

(9)

141

10

Janusz spotrzegając Halkę pastrowicz

Wielki Bo — że! o na

czo — wi.

fp Ped:

10

Zofia f. wchodząc f

Jak się ma — cie!

tu!

Dzię-ku-je-my pa — nie-nocz-ce dzię-ku — je — my

a tempo. Dolce

p.

II

142

pa – mi

Dzię – ku je – my pa – nie nasz – ce,

Dzię – ku – je – my

(do wieśniaków:)

Cóż? czy garda wa sre gło dne zó wi ta — cie tak mil —
Cóż? czy wam zdrę-wia-ta gr.-ba, wi — tać, jak — by ska — mie —

ma — — — — ni.

p.

rą co! to Dziew crąt — ko, tak u — ro — dne, wassa pa — nią!
nie — li! Ja — kem Dziem — ba, her — ba Ziem — ba, głośniej wtarz!

pour —

ich go — ra — co: Daʃ wam Bo-ze Dtu-giè la-ta

ich go

ga

i to o – że – nie — nie sta – Te rzecz scie niech wam da – je

ga

Du-gie wiek i mie — nie, szczęście niech wam da — je

ga

Ped. Ped.

Du gi wèk i mie - nie Du gi wèk i mie

ga

Ped.

19

mię, Daj wam Bo_że sta_łe szczęście, wiek_i mię ——

mię,

mię,

gar

Zofia | spostrzegając Halkę |

Lecz

nie Daj wam Bo-że sta-Te szczęście, wiek i mie-nie

ga

p

Recita. lento. Recita.

cóż – to? jakaś biè – dna dziew- dziew- cry na ztą twa – rzą bla – dą cièr –

Recita Chór/gracia wesołych/ Recit

a tempo. To biè – dna dziew cry – na.

p Recita a tempo Recita.

pia - ca

pp

z ta twa — rzą wy blad — — Tą, cier - - - - - -

pp

pp

pp

a tempo

p

molto

gres — — cen — — do

Andante, non troppo lento.

Janusz [: nastroniel :]

Ha!

ad libit:

zna — Ta!

zie ~~by~~ czy też jéj nie po — zna — — — Ta!

gią — cą

cą

cą

cą

ff

m.d.

mg.

Halka.

po - rzu - cił

Biedna ja biedna dziewczy - na, ~~mnie rzu - cił~~ u - le - ciał Jasko, mój so — kół, na prożno go szukam na

o — kół u — le — ciał mi — ty mój ptak!

na próż — no go szu — kam na o — kół

~~na próż — no go szukam na o — kół~~, u —

Ped.

le – ciał mi-ły mój ptak.

Zofia (: do siebie :)

Ach ~~to ta~~ Ja-każ to biédna dziew-czy – na z/tą

Stolnik ~~Czesnik~~

Ja-każ to biédna dziew-czy – na z/tą twa – rą bla-dą ccer –

twa - rzą bla - dą cier - pią - cą? Ach pomnę wi - dzia - łam ją, wi - dzia - łam ją!

pią - cą? ta ~~twarz~~ twarz mi się przy - po - mi - na, ach zda się wi - dzia - łem już ją!

Jontek śpiastroniè:/

Ha że-by ją też po — zna — ta! że-by po — zna-ta o Bo — — że,

Ta - two do - my ślą się mo — — że, wte-dy wzgar-dzi-Ta — by go.

(na stronie:)

po - zna - Ta mo - że, po - zna — Ta!

po -

cres:

po - zna - Ta mo - że, po

cres:

po - zna - Ta

cres — —

19

Biè-dna/ja biè-dna dziew-czy-na! po-wiedz mię Jaśko, mój

Biè — — — dna biè — dna Dziew-

Ha że-by ja też po-zna — ta! o że-by po-zna-ta o

Ja-każ to biè dna dziew-czy — na z/tą twa — rą bla-dą cier

Jakaż

Czy o-na jéj mię po-zna — ta! Drżą ca — ły, li-ca mi

po zna ta mo — — — że!

zna-ta, mo-że po- zna — — Ta.

zna-ta, mo że po- zna — Ta.

mo że, po-zna-ta, po zna — Ta

cen — — — do

Bied — na o

Bied —

gan gan gan gan

riten:

so — kół na — próż no go szu-kam na o — kot, u — le — ciał mi — ty mój

czy — na, ta twarz — mi się przy-po — mi — na i zda się wi-dzia — tam już

Bo — że, do my-ślić się ta — two mo — że o wte-dy wzgar-dzi — ta — by

pią — cą ta twarz mi się przy — po — mi — na, tak zda się wi — dzia — tem

wi — dzia — tem już

blą — dną! ach po — com uj-rzał tę bie — dną! ach po-com tu uj — rzał

riten:

a tempo 1mo

bie — dwie! po — rzu — cił je-dną za — le — dwie, wnet dru — ga ko — cha

Led:

ritenuto

a tempo 1mo

ptak. Nad biedną Hal- ką, zli-tuj się, Bo — że! O- stoń jej

ją.

Zda się, już wi- dzia - łam ją.

go. Wte-dy wzgar- dzi — ła — by go.

ją. Zda się wi- dzia — łem już ją

ją. wi- dzia — łem już ją.

ją! ach! po-com łu ui- rzał ją!

go, po — rzu — cił ta, ta,

go, po — rzu — cił ta, u — wiódł ta,

go, po — rzu — cił ta,

go, po — rzu — cił ta,

rallen: a tempo.

nę - dzę o - mò - ją Twą, o — stoń ją o - pie — ką twą!

rall:

zda się już wi - dzia — Tam ją:

wże - dy wzgar dzi — Ta — by go.

zda się wi - dzia — Tem już ją:

rall:

wi - dzia — Tem — już ją:

ach po - com tu wy — szat ją! ha! cie — by jéi nie po -

rall: a tempo.

o szu — kat ta:

rall:

o szu — kat ta

molto ritard: a tempo

mf f. pp

154

36.

Nad brzeg. Halką zlituj się Panie! o-słoń jej

Głos o-błą-ka-nej wo-ta do Bo-ga, o-słoń ją

Głos

Głos

Głos

ad libit

zna-ta, drżą ca-ły, z wsty-du i trwo-gi.

un poco più lento

Głos o-błą-ka-nej wo-ta do Bo-ga, o-słoń ją

Led:

un poco più lento

tempo 1mo

nę - dzę o - pie - ka ~~twa~~ Twą!

Pa - nie o - pie - ką ~~twą~~ Twą!

ach! han-bą mi/try kej nie - bo - gi! nie - go - dnie u - wo - dlem

ad libit

tempo 1mo

Pa - nie o - pie - ką ~~twą~~ Twą!

Pa - nie o - pie - ką Twą!

tempo 1mo

nad bie dną Hal — ką zli-tuj się Pa-nie! o stoi jej ną-dzieja o pie-ką Twą o pa —

Głos o-błą ka — ny wo-ła do Bo-ga, o-stoi ja pa-nie o pie-ką Twą o pa

Głos

Głos

val — len — tan — do

o stoi ja pa — nie O-pie-ką Twą! o pa-

ja

u — wiod —

Głos o-błą — ka — ny wo-ła do Bo-ga!

o pa —

Głos

o pa —

Głos

Bo-ga!

o pa —

o

low-val — len — tan — do

a tempo

Led.

p

f

vallent:

— nie, o pia — nie! Ty o — stoi, o — stoi ja

più mosso

rall:

— nie o — stoi ja rall: o — pie — ka twa!

rall:

— nie, pia — nie, Ty o — stoi, o — stoi ja

Twa

rall:

— nie o stoi ja o — pie — ka twa!

rall:

— Tem ja rall: nie godnie|u — wio — Tem ja

Tem

più mosso.

— nie o — stoi ja o — pie — ka twa!

o — stoi

rall:

rall:

rall:

Più mosso.

pp

rall:

— oves —

Allegro

stori ja!

stori ja!

stori ja!

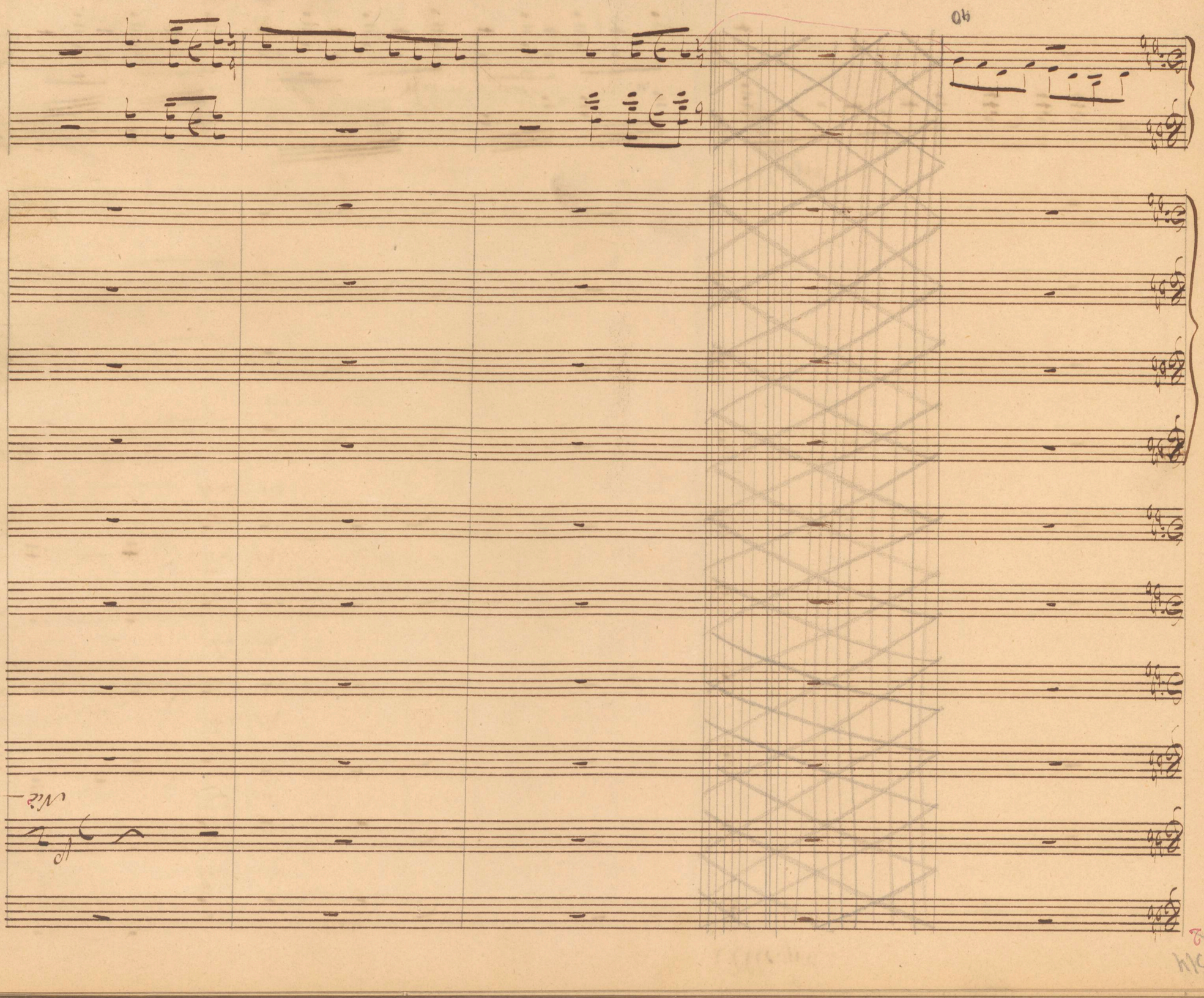
stori ja!

stori ja!

lem ja!

Di — mi — nu — en — do.

Allegro

40
Ms.
42

Lento / do Janusza /

my - ślę, wi - dzia - Tam ją.

Janusz / zmięszany / Recit. lento.

O tak moja u - ko - cha - na i jak to nie pom - nieć tej

Lento.

twarzy.

myśl wzięj o ku o---bie---ka ---na tak bo—

ff Presto.

Lento.

p

Halka /: w zachwyceniu :/

Jaś – ko! Mój –

leś – nio wi – dać ma – rzy.

un poco più lento.

Corno.

Un poco più mosso.

Jas — ko!

Un poco più mosso

Jan mor. pastwiel

Ha! po — tęż — nie Bóg mście u — — ~~mnie~~ mie mi-lo-wy

Un poco più mosso.

błąd! Mo — że Zofja nie zro — zu — mie... pyk — dzej!

320
48.

prę- drej u-chodźmy stąd. a- le ~~stąd~~ z tą biéd — ną co po — rząć

14 10 pp 10 10

45

(zawsze wolniej i ciszej)

pp

Go-ta- be — czek siadł na gro — bie....

(ze wzruszeniem)

Co to bie ma ta,? co

mam ?

un poco più lento.

Oboe Solo

46

to- bie?

Stolnik
Cześnicki

Ja- koś-

Janusz

śpieszmy, śpieszmy do ko- ścio- ła, mrok na- sta- je i czas wo- ła.

cres - - - - - cen - - - - - - - - - - - - - do.

ped

Ja koń ciężko tu na ser-cu, śpieszmy, śpieszmy do koń-cio ——— ta

nu-dno tu na dworze! do koń- cio - ta! Już śpieszmy do koń- cio - ta! do koń-

Do koń- cio - ta! już mrok na- sta-je, do koń-

by u-świę — cić zwią-zek nasz, by u-świę-cić zwią-zek nasz.

cio-ta, czas już wo-ła, śpiesz-my, by u-świę-cić zwią-zek wasz. Zofia, Janusz, i Stolnik Czesnak.

cio-ta, czas wo-ła, śpiesz-my, by u-świę-cić zwią-zek nasz.

molto dolce

Daj wam Bo-że

Daj

odchodzą zwolna do Kościoła.

Dłu-gie la-ta, i to o-że-- nie-nie sta-te szczęśćie

niech wam nie-bo stałe szczęśćie

i to o-że-nie-nie stałe

Jontek (:na cały głos:) ~~Jontek w Chórze~~

~~i cier-pie~~ nie!
~~i zgry-zo~~ tę!

Marysia Tek.

Dziemba

kto tam zpomiędzy was o-de-zwał

niech wam da-je Bóg wiek i mię nie.

niechwam da-je Bóg

ped p.

|: do odchodzącego Chóru :|

a więc da-lej po-śpie-szajcie, i pa-ra-mi i ra- dośnie państwa mło-dych zawrzeć

się

Nikt.

nikt.

wkoło, za śpiewaniem ~~im roz~~ głośnie ~~bęcz po ilu brze~~
nam roz-głoś-nie, gdy po-wró-cim....

/: Chór u drzwi kościoła :/

/: Wchodzą do Kościoła :/

za-śpie-wa-my wam we-so

za-śpie-wa-my wam we-so

za śpie

Led:

Lw:

165

330

58.

Halka i Jontek.

№ 17. Lento Duettino. Scena Czwarta. Halka ~~i na przodzie sceny~~ Jontek, ~~i widzowie~~ pod karczmą.

331

Halka

Oj we-so-to! oj we-so-to

Jontek

Allegro.

Więc wi-dzia-taś? więc Sły-

Piano

Lento. p pp Allegro. mf marcato

Lento (przytomniej) pp

Gdzie mój Jaś-ko? gdzie mój

sza-taś. Te-raz więc prze-ko-naj się.

f Lento. p

(:biegnie do kościoła i zajrzawszy do drzwi, wydaje krzyk, zakrywa twarz rękami i swobodnie wraca na przód sceny:)

Jo-kół? (wskazując na kościół)

Pa-trzaj tam. vivace.

pp mf

cres-den-do

Gal 27 6 Platten

166

5

Allegro con moto.

Ha!

rallent.

ff

ff

ff

Allegro con moto.

Przed ot—

ta — — rem sto — ją ra — — zem,

dolente

pp.

ple — — ban czy-ta,

o-ni Za rim mó — — wią,

Ped.

z/ci – cha a zwy- ra — zem kař — dym pta – cze pan – na

/: nie zważając na Jurtka :/

Oj! szko — — da cię

mto — — — Da.

Led:

Ja — siu! Oj szko — da i mnie szko – da!

/: wściekle :/

A twój

157 43

Oj! szko — da cię

Jaś — — ko się — u - śmie — — — cha!

Jax — śiu!

Oj!

a twój Ja — — śko się u - śmie — cha!

szko — da Ja — siu cię! O mój mi - ty! o mój

o — na pta — cze, on się śmie — — je!

Dro — — — gi, Jaś-ku! Jaś — ku szko — da cię! O mój

bied — — na La — ni! szko — da cię! o — na pła — cze,

Dro-gi szko — da cię! mój Jaś — ku szko — — Da

on się śmie — — je! Bied — na pa — ni, szko — — da

/do Jontka/

cię! O gdy — — byś ty Jont — — ku znał...

/mię zwarzając na Halkę/

szko-da cię! Te-raz

Co wiesz — cu się

pięknie — cień on jej dał,

Ped.

Drzewa tu!

ar się

ancora più f.

o — na pięknie — cień da — — ła je — mu,

ancora più

Ped:

Listesso Tempo.

czło — — wiek mó — — wić bo — i!

a on sło — — i — wie — sol jak

we — so — Ty jak — i

by czy — ste ser — — ca

cres

gdy byś znał, gdy-byś

znał...

cres

gdy byś znał, gdy byś

stał.

miał

tak jak by we so-ty jak i stał

cen - - - - - do

legatissimo e diminuendo

cen - - - - - do

Dolcissimo vibrato.

znał, rzekł byś ze mną: Jaś — — ko mój Dro — — gi!

Tak - - - by spo-koj du-szy

znał.

Dolcissimo

tak we so-ty jak i stał

Bie-dna Hal — — ko! o

pp Dolcissimo

Led:

Listesso tempo.

pa — — nie mój ato — ty!

Jaś — — ko

bie — dna drew-ny — no! Ty

pta — — czek bied-na

Listesso tempo.

Led:

szko – da szko – da cię! szko — — da Jaś — — ka dro —

on się śmie — je! o Hal — ko! szko — da cię.

gie — — go! pa — — — na mo — — je — — go!

Hal – ko prze – stań za – lić się, two-je trzy za –

Jaś — — ko! szko – da, szko — — da cię! ac — — cel — — le — —

bi – ją mnie. Ty pła-czesz, on się śmie — je! biéd – na!... mój

szko da – cię. ac — — cel — — le —

ran — — — do

piu mosso.

Dro — — gi, mój dro — — — — gi!

szko-da cię, biéd-na Hal-ko szko-da cię, Hal — — ko!

piu mosso.

— fran — — do

molto cresc.

ad libit.

Ped:

Jaś — ko! szko da cię!

ad libit

o Hal — ko! szko — da cię!

[wbiega do drzwi kościoła]

loco.

ff.

ad libit. ff.

a tempo 1mo

ff

Ped:

diminuendo

p. f.

di — mi — nu — en — do.

Fine

[długie milczenie]

170

Scena Piąta. Halka sama.

Sc. 18. Modlitwa w kościołku.

Largo.

Piano

Organ W kościele.

(: Część chóru ~~żebracy pod Kościołem~~ W kościele :)

Chórem Oj-cze zmiłbios Boże, pa-nie! tu na zie-mię zeszlij nam

~~Baby~~. Oj-cze z nie-bios Bo-że, pa-nie! tu na zie-mię ze-szlij nam

Moderato.

Two-je świę-te zmi-to-wa-nie tu na zie-mię ze-szlij nam!

Two-je świę-te zmi-to-wa-nie tu na zie-mię ze-szlij nam!

murmurando.

Zmi-to-wa-nie ze-szlij, ze-szlij nam!

Caty Chór /w Kościele z Organem./

Oj cze z Nie-bios! Bo-że! Pa-nie! tu na zie-mię ze-szlij nam

Oj cze z Nie-bios, Bo-że! Pa-nie! tu na zie-mię ze-szlij nam

Oj cze

Oj-cze

ritard:

ritard.

ped:

Two - je Świę - te zmi - to - wa - nie tu na zie - mię ze - szłj

Two - je

ped.

nam.

fine

2/3

2

№ 19. Molto agitato.

Halka.

|: zrywa się jak gdyby ze snu :|

Ha!

Piano

Recita:

Dzie-ciątko nam u-mie-ra, zgło-du u-mie-ra!

tempo 1mo

Lento

a tempo moderato.

Dzie-ciąt-ko zgło-du u-mie-ra!

346/2

un poco più mosso

a matka tu... a ojciec tam!..

con anima.

Dzie — cię wy-cią-ga rą-czę-ka i mi—to—sier—nie spo—

molto crescendo ed accelerando

a tempo.

zie — ra, a mat-ka tu, a oj-ciec tam!...

lento.

tempo 1.mo

ff a tempo

più lento

furioso.

8va

ff

Ped.

Recita:

a tempo Moderato.

Ha! ~~uszak i zwierz moje Dziecię~~ kar — mi, o tu — la i
i ptak dra-pieżny swe pis-klęta

p Led: * Led: *

più lento.

lu — la... a mo-je dzie- cie u mie — ra...

Violon: Solo

p

o moj ma —

Cavatina non troppo lento.

p dolcissimo.

124

len — ki! któż do tru-mien — ki u-bie-rze cię spo-wi-je

cię! o mój ma-len — ki! któż do tru-mien — ki u bie-rze

cię, spo-wi-je cię!

O mój ma-leń — ki! któż do tru-mień — ki

u bie — rze cię kto mój ma-leń-ki, kto do tru —

mień — ki po-to-ży cię!

kto

u – ko – ty — — – sze na wieczny sen. ?

kto u – ko – ty — — – sze na wieczny sen,

na wieczny sen, na wieczny sen!

Molto agitato.

Recitat.

a ser-ce gdzie? hej Jaś-ku

gdzie? a Try te mo-je? te krwa-we Try? Ja pomszczę się! za-bi-ję pod-pa-lę

cie-bie! bom Mat-ka ja i żo-na twa.
Jaś-ka!

Ped.

8.

Ja ser-ce two-je wy – drę ci!

za krzywdę moją spa-lę cię!

12

tutta la forza.

hej! Jas-ku La-nie! ~~sły szysz mię?~~
czy ty słyszysz mnie?

Presto

~~Halka porywa tłoczek który Jontek na scenie zostawił i biegnie wściekła~~

(: biegnie w szale, zbiera chrust i słomę rozsypaną na placu, zrywa kilka gałązek wierzbowych i zapala u lampki przed kościołem:)

Presto

ff Ld-

8a

loco

5

(5)

8va 40

(: Halka wstrzymuje się na głos organów :)

~~Halka na głos Organu wstrzymuje się a drzwi Kościółka.~~

Chór Adagio

Dolce

Chór w kościółku Bo że mocny

Bo - że moc - ny

Dolce

Bo - że

Adagio. Organ:

Ped. Organ:

6 6 4 6 6

dis

1

2

1775

10.

Święty Boże! nad Turym tu-dem ali-tuj się!

Wszak-że dłoń twa

Cello.

wszystko może! ach! nad na-mi zli — tuj się!

się! (Halka ciska pęk chrustu zapalony w rzekę, a sama z płaczem pada na kolana. Księżyc rozjaśnia scenę.)

Halka | Lada na kolana

Bo-że mo-cny! li-tość miéj!...

a przez Syna Twego mę-ki u-kój smu-tnéj bie-dzie téj, Trzom po-fol-guj

a przez Syna mę-ki u kój

u-kój ją — — — ki, Trzom po-fol-guj

18 Lud:

Bo — że. Dzię — ki ci! Bo-że mo-cny!

u-koj ją — ki, Boże wiel-ki li-tość miéj! Bo-że wiel-ki

ją — — ki,

u-koj

Orkiestra.

12.
350

Dzię – ki! Dzię ki ci! Bo — że wiel — — ki! Dzię — ki

li – tość miej, Bo — że Trón po-fol-guj u-kój ję – ki Bo-że bło —

miej li-tość miej, Bo — że u

miej li- - - - tość miéj, a Trón po-fol-guj u

Bo — — że! li-tość miéj, a Trón

Allegro moderato.

pa — — nie Dzię-ki to – bie. Dzię ki To-bie! Bo-że pa – nie Dzięki ci!

go — — — — — — — — — — — staw nam!

go — — — — — — — — — — — staw nam!

Organ:

fp

Allegro moderato.

357
13.

molto cresc endo.

A ped. di- mi- nu- en- do

ped. pp. ralent.

ralent

ped

ralent ppp.

ped ped ped

V.S.

12.
356

358

cres — — — — cen — do

ga

ff

di — mi — —

loco.

wie — — — en — — — do

p

Led. * Led. * Led. * Led. *

rallent.

360
14

Moderato, non troppo lento.

Lento assai.

Jaś — bym cię mia — ła za — bić mój Dro — gi

Led: Led: Led:

Jaś — ka i pa — na mo — jè — go.

O prze — bacz! prze — — bacz Trom twej nie bo — — gi

Led: Led: Led:

śmier — ci Dzie - ciąt - ka na - sze — — go.

Led. * Led. *

O żyj szczęśli — wy, żyj chor mię dla — — mnie,

Led. * Led. * Led. * Led

zta pięk - ną pa — mią ra — duj się ty,

Led. * Led. * Led. *

Tyl — ko cza — sem po --- módl się za — mnie,

Led: Led: Led: Led:

u — mię — ram! bło — go — sła — wię ci!

Led: Led: Led: Led:

a tyl — ko cza — — sem po — módl — się za — mnie!

Led: Led: Led: Led

u --- mie — — ram, bło - go --- sła - wię, bło — — go - sła — wię

Lw: Lw: Lw: p. Lw:

ci.

Lw: mi - łar - dan - do

fine

3/04

Scena Ostatnia.

№ 20

Agitato.

fp. (Halka biegnie nad rzekę)

eres — — — — cen — — — — do

ff (stająca na górze)

fp. (odwraca się ku kościołowi, wyciąga ręce i rzuca się w rzekę)

ff Ped.

(Chór i Jontek wychodzą z kościołka i widzą Halkę)

p (Jontek i wszyscy co weszli do kościoła, proszą Dziewkę, wyciągają)

(Jontek biegnie na mostek)

p

(Jontek nie spostrzegłszy Halki, biegnie niespokojny z kilku górali na skały.)

9 x C. 30

Z. P.

Zofia

Jontek

Dziemba

Stolnik

Janusz

[: na mostku, z wrzaca :]

Hal — ko! o Hal — ko!

[: Przy Kościołku :]

Już za

Już za

Soprano

Alto

Tenor

Basso

Chór.

Piano

cres — — — — cen — do —

póź — no! już za — pói — no! Już za — póź — no! u — to —

cres. — cen — do

Kto u — to — nął?

Jontek /na wzgórzu, wściekle/

/Wchodzą i stają u drzwi Kościotka/

Hal — — ka!

(wychodzą w tej chwili z Kościotka)

Kto u — to — nął?

Kto u — to — nął?

/Chór na

ne — ta, bied — na już!

U — to —

ff

fp

cres. — cen — do

przodkiem sceny.

ne — Ta brè-dna dziew — ka, a to — ne — Ta brè-dna

f

Più mosso

Terar ~~wła śnie nad szedł~~
Wła- śnie te- raz nad szedł

Più mosso.

Hal — la

już.

Più mosso

f

mf

14

5

8

13

Largo afsai.

czas zaś pieśwaj cie im we — so — to Państwa mto dgoh wi żać wraz.

czas pań-stwu skło-nić się we- so- to i za- śpie-wać piosnkę wraz.

Largo afsai.

Za- śpie — waj — my

p. cres - cen - do.

Largo afsai.

Presto

Presto.

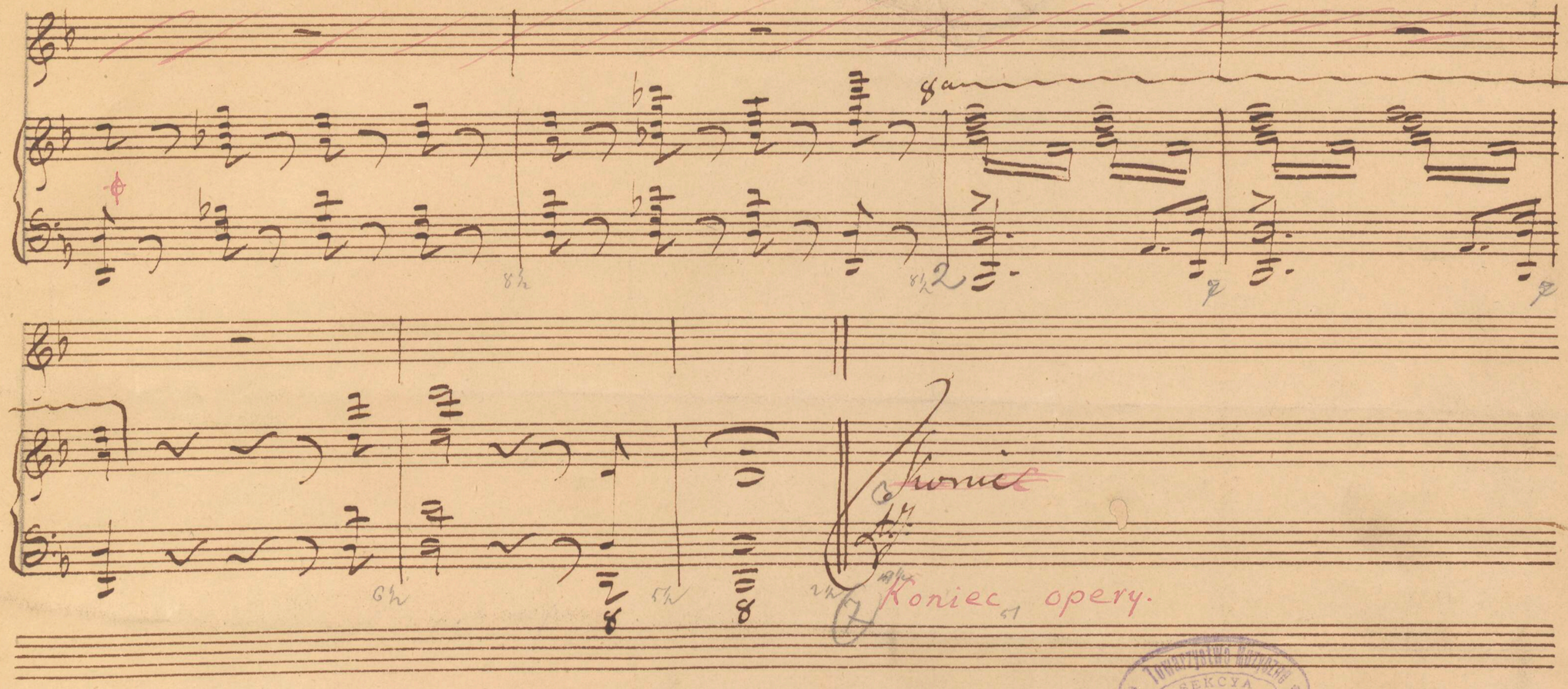
ja wo - ko - to.

ja wo - ko - to!

Presto.

pp (: Zastona Zapada :)

40

TOWARZYSTWO MUZYCZNE
SEKCYA
IMIENIA
St. MONIUSZKI

„Halka"

Ouvertura

St. Moniuszko

Flauti

Vc Clar:

Ob:

Fag.

Andante

Corni.

Fla.

pp. Clar.

vv: un poco più mosso.

pp.

cresc.

Towarzystwo Muzyczne
Sekcja
Imienia
S. Moniuszki

Colour Chart #13
Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black
DANES-PICTA.COM
Centimeters
Inches

Gdańsk